

VIENTYBĖ

78 M. 8 N.

192 Highland Boulevard
Brooklyn 7, N. Y.

1964 M. VASARIO (FEBRUARY) 19 D.

Telefonas:
APplegate 7-7257

Mennen Williams, Amerikos Valstybės Departamento sekretoriaus padėjėjas, Lietuvos nepriklausomybės minėjime su jaunaisiais lietuviais Webster Hall, New Yorke Vasario 16 d.

S. Narkėliūnaitės nuotrauka

VILTYS VASARIO 16 PROGA

Ir šiame Lietuvos, minėčiame Vasario 16 šventę, kaip kasmet viltingai nutelkia šios šalies valdžios viršūnėse stovinčių pareigūnų pareiškimai, kad Lietuvos laisvė ir nepriklausomybė nesanti palaidota ir kad ateisianti diena, kai Lietuvos tautos laisvės ir nepriklausomybės aspiracijos taps kūnu.

Jau ilgus metus savo tradiciniams Vasario 16 minėjimams besirenkanti New Yorko lietuvių visuomenė šiame perėjimo sekmadienį, vasario 16 d., turėjo progos išgirsti valstybės paskretoriaus Afrikos reikalams G. Mennen Williams kalbą. Perdavęs savo ir JAV prezidento Johnsono širdingiausius sveikinimus lietuviams, kalbėtojas priminė valstybės sekretoriaus Dean Rusk pareiškimą Lietuvos Charge d'Affairs Washington, kad JAV ir toliau nepripažįsta Lietuvos okupacijos ir tiki, jog lietuvių tauta ilgai lauktą atgaus nepriklausomybę.

Kalbėtojas peržvelgė JAV istoriją, iš kurios atrodė, jog Amerikos valdžia palaiko lietuvių tautos laisvės aspiracijas ir, nepripažindama okupacijos, ir toliau pripažįsta Lietuvos respublikos diplomatinę įstaigą JAV.

Kalbėtojas taip pat priminė, kad JAV prez. Kennedy ir JAV ambasadorius Jungtinėje Tautoje pakartotinai yra pasisakę už Pabaltijo tautų, jų tarpe ir Lietuvos, laisvę ir nepriklausomybę.

Pasekretoriui Williams minėjimo dalyviai sukėlė gausias ovacijas, taip kaip ir New Yorko mero atstovui komisieriui O'Brien, kuris perskaitė mero proklamaciją, skelbiančią vasario 16 d. Lietuvos nepriklausomybės dieną.

Iš lietuvių pagrindiniu kalbėtoju buvo dr. B. Matulionis. Jisai, tarp kitų pareigų, turėjo susirinkusius sužadinti tokiai Lietuvos laisviniui. Dr. Matulionis, gal ir gerų norų vedinas, bet tik iš ignoracijos, padarė nepateisinamą dalyką. Jisai panaudojo kalbėtojo tribūną vienos lietuvių grupės kiršinimui prieš kitą. Pasisakęs prieš vad. kultūrinis ryšius, kalbėtojas taip nuklydo į lankas, kad vietoje komunizmo, prieš vieton pastatė tuos lietuvius, kurie stekia bendradarbiavimo su okupuotu lietuviu, skelbdamas, kad jie stekia bendradarbiavimo su okupanto įstaigom (kas yra grynas kalbėtojo prasimanymas). Sumaišęs du daly-

kus (okupuotą lietuvių ir okupanto įstaigas), kalbėtojas svaidėsi žaibais ir pravardžiavimais ant tų lietuvių galvų, neįyginant, juos su-naikinus, savaime Lietuva taptų laisva ir nepriklausoma. Buvo taip susijaudinęs, kad beveik pradėjo kiloti kalbėtojo pultą.

Po jo kalbos buvo rinkliava, o po to sveikinimų ir rezoliucijų skaitymas. Rezoliucijas perskaitė New Yorko ALTO narys adv. Stp. Briedis, Jr.

Minėjimą, kuris pradėtas Auštos Vartų klebono kun. J. Gurinsko sukalbėta invokacija ir ALTO pirm. A. Ošlipo kalba, baigė menininkai. Aldonai Kepalaitėi akompanuojant, padainavo Prudencija Bičkienė, o New Yorko tautinių šokių grupė ir Maironio mokyklos mokiniai, vad. Jadvygos Matulaitienės, pašoko tautinių šokių. Pabaigai M. Cibo vadovaujamas Operetės Choras, akompanuojant Ald. Kepalaitėi, padainavo. Scena buvo dekoruota dail. Jurgio Juodžio. Už bilietus ir aukų surinkta artį \$3,000, iš kurių grynas pelnas eis remti kovai už Lietuvos laisviniimą.

MES

VYTAUTAS SIRVYDAS

Prof. Viktoro Biržiškos mirtis dar labiau praretino tą Lietuvą, kuri Maironiui buvo Jau-noji, bet, laikui bėgant, o Giltinei vis už durų besiklausant, pasidarė į anapus iškeliaujančia Senąja. Vėlionio gyvenimas buvo kaip jo tautos: įvairus ir neramus, ne toks, kokia yra jo mėgtoji mokslo šaka — šalta, aukšta, bešališka matematika. Paeiliui jis buvo: aukso medalius pelnįs ir lietuvių kalbos nemokąs gimnazijos studentas, rusų socialdemokratizmo sukurstytas revoliucionierius, meistras dirbtuvėje, inžinierius, fabriko direktorius, bolševikų kalyns, lietuvių gimnazijos mokytojas, Lietuvos universiteto lektorius ir profesorius, matematikos veikalų autorius, mūsų literatūros kruopštus bibliografas.

○

Vieną po kito kapai priglaudžia pereitame šimtmečiu gimusius mūsų šviesuolius, kurie, kaip prof. S. Dirmantas nurodė, mokslus ėjo rusų gimnazijose ir universitetuose (retas, užsienyje), tačiau dvasia išliko lietuviams ir sūvaidino mūsų tautos istorijoje reikšmingą rolę. Juk tai jie įžiebė ir pečiais išnešė ne tik tautinį mūsų tautos atbudimą (tikriau pasakius, jos dvasinį apipavidalinimą), bet ir vadovavo jos politinio išsilaisvinimo žygiui. Trumpam laikui istorijai mums šypterėjus, jie suorganizavo Lietuvos valstybę, suplanavo jos santvarką ir įstaigas, palai-

Tęsiama 5 psl.

LITUOVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS minėjimas Lietuvos Atstovybėje Washingtone. Nuotraukoje Valst. Departamento sekretoriaus padėjėjas Rytų Europos reikalams Wedeler ir žmona sveikinasi su J. Kajeckus ir jo žmona, apsirengusia tautiškais drabužiais.

Lietuvos nepriklausomybės minėjimas Washingtone

Washington, D. C. — Minėjimą rengė vietos Lietuvos draugija, vadovaujama Barboros Darlys, Vasario 16 proga St. Mathew's katedroje įvyko mišios, kurias atlikė Msgr. John Cartwright.

Po pamaldų Washington Hotel įvyko pietūs. Jų metu pagrindinis kalbėtojas buvo kongresmanas Daniel J. Flood, Taip pat kalbėjo Lietuvos Atstovas J. Kajeckas, latvių pasiuntinybės atst. Dinbergs, ir estų klubo pirmininkas. Dalyvavo apie 130 asmenų.

Pasiuntinybėje įvykusį tradicinį Vasario 16 priėmimą aprašė vietos didieji dienraščiai. Jame, be vietos lietuvų, dalyvavo svečių amerikiečių, priešakyje su State Departmento protokolo štabo viršininku Angler Biddle Duke. Buvo atsilankiusi ir valstybės sekretoriaus Dean Rusk žmona, taip pat eilė kitų aukštųjų pareigūnų ponų.

Sekretorius Dean Rusk prisijungė Liet. Atstovų pareiškime nurodė, kad JAV nepripažįsta Lietuvos aneksijos, pagerbia lietuvių tau-

tos pasiūlymą laisvės ir teisingumo idealams ir reiškia viltį, kad tos savybės lietuvių tautai padės atgauti laisvę ir nepriklausomybę.

Vasario 17 d., pirmadienį, abiejose Kongreso rūmuose buvo pasakytos kalbos, paminint Lietuvos Nepriklausomybės sukakties dieną. Chicagietis kun. Abromaitis sukalbėjo invokaciją Senate, o hartfordietis kun. J. Matutis skaitė invokaciją Kongrese.

KOR.

Vasario 16 Philadelphijoje

Philadelphia, Pa. Minėjimas šiemet buvo paskirstytas į dvi dienas. Vasario 15 d. įvyko banketas Four Chefs restorane, dalyvaujant per 100 svečių. Senosios emigracijos lietuviai su jau Amerikoje gimusiais ir užaugusiais savo vaikais dalyvavo kartu su naujaisiais atelviais ir jų jaunimu. Tai buvo pirmas tokios rūšies susibūrimas Philadelphijoje.

Banketo garbės svečiais turėjo būti dem. kongresmanas William A. Barrett ir šv. Jurgio par. klebonas kun. V. Martusevičius, bet abudu negalėjo atvykti.

Garbės svečias L. Šimutis, Draugo red. ir ALTO narys, buvo atvykęs iš Chi-

cagos ir pasakė jautrią kalbą. Ji buvo Voice of America tarnautojo J. Blėkaičio įrašyta, o taip pat užrašytos ir Phila. tautinio ansamblio Lietuvos himnas ir dainos. Programą pravedė šventės rengimo k-to pirm. J. Stiklorius ir JAV gimęs ir augęs adv. Stanley Mankus.

Be kalbos, kurią adv. Mankus pasakė angliškai ir jos santrauką lietuviškai, jisai perskaitė ir Pensylvanijos gubernatoriaus, Phila. mero ir senatorių proklamaciją ir sveikinimus.

Banketas davė \$140 pelno, kuris pridėtas prie bendrų minėjimo įplaukų. Vasario 16 d., po pamaldų

už Lietuvą šv. Andriejaus par. bažnyčioje, minėjimas vyko Muzikalinėje salėje. Ir čia programai vadovavo J. Stiklorius. Pagrindinis kalbėtojas buvo L. Šimutis, supažindinęs susirinkusius su ALTO istorija ir veikla Lietuvos laisvinimo srityje. Visus ragino vieningai dalyvauti Lietuvos laisvinimo darbe. Pabaigoje kalbėtojas kvietė vietos lietuvius gausiai dalyvauti JAV lietuvių kongrese, kurį ALTA rengia Washingtone birželio 26-28 dd.

Meninę minėjimo dalį atliko Bendžiutės vedamas jaunuolių šokių ansamblis, Aukų salėje surinkta artai \$1200.

H. E. V.

HARTFORDO LIETUVIAI

Vietos lietuviai, palyginti, gyva lietuviška bendruomenė, negausi lietuviškai kalbančiais, bet gajl. Hartfordo lietuviai pradėjo 1964-ji metų gražiais, baliiais-koncertais, įžengdami į naujuosius metus šauniai ballavojo parapijos salėje ir klube, bet gautąjį iš balių piniginių pelną paskyrė lietuviškiems reikalams.

Pabaltiečių-estų, latvių ir lietuvių metinis balius įvyko sausio 12 d. su įspūdinga menine programa, kurią atliko pabaltiečių menininkai-kės. Netrukus sukaks dešimtmetis, kai pabaltiečiai ruošia koncertinius balius ir jie visuomet būna sėkmingi, meniškai įspūdingi. Tenka gerėtis pabaltiečių kultūrinės veiklos bendradarbiavimu. Taip pat ir politinėje veikloje pabaltiečių k-to nariai pasireiškia.

* Prieš savaitę įvyko Hartfordo liet. choro narių koncertas-balius. Nors dalyvių buvo mažiau negu pabaltiečių koncerte baliuje, bet visgi, mūsų dainos puoselėtojai choristai, vadovaujami gabaus jauno dirigento J. Petkaičio, jau yra padarę didelę pažangą, gražiai, harmoningai dainuoja, žavi mūsų dainos mylėtojus. Netenka abejoti, kad mūsų choristai gražiai pasireikš Pasaulinėje Parodoje New Yorke.

* Greta linksmy vakarų, balių, koncertų ir malonių praleistųjų valandų, būna ir liūdnų valandų, nes senosios mūsų išeivijos lietuviai vis gausiau iškeliauja į amžinąjį, palieka tikrai jų gyvenimo ir veiklos pėdsakus.

Nesenai š. m. pradžioje netekome klebono prel. Jono Amboto. 96 m. a. senelis iškellovo į amžinąjį, o jis buvo liet. katalikų siela ir

širdis Hartforde per pusamžį; jo globojami lietuviai, su labai mažomis išimtimis, gražiai sugyveno ir išlankė parapiją grynai lietuviškoje dvasioje. Jis buvo geras dvasininkas ir pavyzdingas lietuvis.

Vas. 15 d. išlydėjome į amžinąjį dar vieną lietuvių veikėją Viktorą Bringą. Vėlionis buvo kietas "dzūkukas" ir tvirtas lietuvis. Vėlionis V. Bringa buvo gilmės Lietuvoje Alovės vals., augo Petrapilyje pas dėdę gyvendamas. Jaunas į Ameriką atvyko gerokai suslavėjęs, bet gyvendamas lietuvių bendruomenėje, atlievėjęs ir pasireiškė savo veikla parapijoje ir klube bei šv. Jono draugijoje, paliko savo pėdsakus iš savo gyvenimo ir veiklos Hartforde.

Po dešimtmečio kito vargliai tepaliksi kas gyvi iš senosios lietuvių išeivijos. Kyla klausimas: ar jaunieji lietuviai, sūnūs ir dukros, užvaduos savo tėvus mūsų lietuviškose bendruomenėse? Aš labai abejoju. Gal keletas iš jaunos kartos vėlesniųjų ateivių į šį kraštą įsijungs į mūsų lietuviškas bendruomenes. Čia giūdi liūdesio esmė, neramumas ir beviltiškumas, nes mūsų bažnyčios ir klubai atiteks svetimtaučiams, mišrių šeimų amerikonomams. Dauguma mūsų jaunos kartos dvasiškų į šią mūsų problemą žiūri labai šaltai ir nepalankiai, mūsų bažnyčios jau viena po kitos tampa mišriomis katalikų šeimomis -- nustoja lietuviškumo.

-- V.M.K.

Los Angeles įvyko Bendruomenės rajoninis suvažiavimas (100 dalyvių), išklaušęs rimtų paskaitų ir patyręs, kad "nors ne visi faktai visuomenel žinomi, tačiau, tikra, jog Washingtono taikos ofenzyva palietė lietuvių laisvės kovą neigiamai prasme."

THE Tel TAYlor 7-9842

Arlington

385 Arlington Ave. Restaurant
Brooklyn 8, N. Y. Ona ir Jonas Valaičiai

Winter Garden Tavern Inc.

1883 Madison Street
Brooklyn 27, N. Y.
(Ridgewood)
Telefonas: EVergreen 2-6440

Salė vestuvėms ir kitokioms pramogoms. Geriausias lietuviškas maistas prieinamomis kainomis.

POLAIDOTUVINIAI PIETŪS

Vyt. Boleckas, sav.

REPUBLIC LIQUOR STORE, Inc.

G. Jokubaitis, Manager

322 UNION AVENUE
BROOKLYN 11, N. Y.
Tel. EVergreen 7-2089

LIETUVIŠKOJE CHICAGOJE

* PROF. MATAS KRIKŠČIŪNAS mirė vasario 7 d. Central Community ligoninėje, sulaukęs 78 m. amžiaus. Vėlonės buvo gimęs 1886 m. gruodžio 31 d. Ašmintos kaime, Marijampolės apskrityje. Amerikon atvyko 1950 m. Buvo Lietuvių mokytojų draugijos Chicagoje pirmininku. Veikė Chicagos liet. matematikų draugijoje, Lietuvių profesorių Amerikoje draugijoje ir kt. Palaidotas vasario 10 d. šv. Kazimėro kapinėse.

* LIETUVIŲ PREKYBOS RŪMAI Lietuvos Nepriklausomybės šventę paminėjo vasario 12 d. Dariaus-Girėno posto salėje mėnesinio narių susirinkimo metu. Šiai prekybininkų ir profesionalų organizacijai sumaniai pirmininkauja dr. J. Jerome.

* LIETUVOS VYČIŲ rengiama programa "Lietuvos Prisiminimai" įvyks vasario 23 d. L. Vyčių salėje, 2451 W. 47th St. Programoje dainuos sol. P. Bičkienė, bus jaunųjų vyčių taut. šokių šokėjų pasirodymas. Čia bus prisimintas ir Nepriklausomybės paskelbimas.

* DAIL. SANDROS ČIPKIENĖS meno paroda atidaryta vasario 15 d. Jaunimo Centre esančioje Čiurlionio Galerijoje. Ji tęsis iki vasario 23 d. Parodą surengė Jūsų Skautijos Korporacija Gintaras.

* ALVUDO DRAUGIJA vasario 8 d. išrinko naują valdybą. Į ją pateko St. Petersonienė, dr. O. Vaškevičiūtė, dr. J. Adomavičius, J. Slabokas, Pr. Šulas. Šiame metiniame susirinkime dr. A. Bičkus skaitė paskaitą "Vaikai ir jų susirinkimai psichiniais ne-galavimais."

* PROF. S. DIRMANTAS (6616 So. Wash-ton, Chicago 29, Ill.) yra prof. S. Kairiui remti komiteto išdininkas. Jo adresu reikia nukreipti aukas prof. S. Kairiui.

PAS CICERO LIETUVIUS

* NEPRIKLAUSOMYBĖS sukaktis Ciceroje buvo prisiminta vasario 15 d. šv. Antano parap. salėje. Plačiau apie tai bus sekantiame numeryje.

* K. DEVEIKIS, St. Paulauskas, A. Dočkus ir Ed. Šulaitis atstovavo Susivienijimo Lietuvių Amerikoje 301-mą kuopą SLA Chicagos apskrities suvažiavime, kuris įvyko vasario 2 d. Chicago Savings and Loan Assn. patalpose.

* MATAS SRUBAS, ilgametis Cicero gyventojas ir lietuviškų organizacijų veikėjas, mirė vasario 3 d. Palaidotas vasario 7 d. šv. Kazimėro kapinėse. Amerikoje išgyveno 56 metus; turėjo 80 m. amžiaus.

* JOHN KIM BARK, lietuvių kilmės (tėvai gimę Lietuvoje) Cicero gyventojas, pakilo aukščiau Cicero miesto vadovybėje. Dabar, mirus buvusiam sekretoriui, jis perėmė sekretoriaus pareigas, kurios yra antros iš eilės savo svarbumu miesto valdžioje.

JO ŠIRDIS SU LIETUVIAIS. Nuolatinis didesnių lietuviškų parengimų lankytojas senatorius P. Douglas, demokratas iš Illinois, išpranašavo rusų imperijos žlugimą per Vasario 16 minėjimą Chicagoje. Minėjimas vyko Marijos aukštesniosios mokyklos salėje. VISOS NUOTRAUKOS V. ZALATORIAUS

CICERIŠKIAI NEATSILIKO. — Be pagrindinio minėjimo Marijos aukštesniojoje mokykloje Vasario 16-tosios išvakarėse Lietuvos Nepriklausomybė buvo paminėta Cicero lietuvių, kurie gyvena Chicagos pašonėje. Buvęs vidaus reikalų ministeris R. Skipitis pareiškė, kad normaliai galvojančiam žmogui komunizmą sunku išvaizduoti. Skipitis yra neseniai iš spaudos išėjusių atsiminimų "Nepriklausoma Lietuva stant" autorius.

Vienybės bendradarbių pasitarimas

Vienybės bendradarbių pasitarimas yra kviečiamas vasario 29 d. (šešt.) Lietuvių Auditorijoje, 3133 So. Halsted St. Pradžia 6:30 val. vak. Pasitarime bus svarstomas Vienybės bendradarbių klubo Chicagoje įsteigimo klausimas bei kiti reikalai.

Yra kviečiami ne tik bendradarbiai, bet taip pat ir rėmėjai, o, be to, ir visi tie, kuriems tik rūpi šio seniausiojo lietuvių laikraščio pasaulyje problemos bei gyvavimas. Pasitarime dalyvaus ir Vienybės redaktorė iš New Yorko Salomėja Narkėliūnaitė.

SILVER BELL BAKING CO.
A. RADŽIŪNAS, Savininkas
Mūsų specialybė lietuviška duona. Pyragai vedybiniais ir kitokiems pokyliams.
36-40 Stagg St., Brooklyn 6, N. Y.
Telefonas: STagg 2-5938

* SKAUTIŠKĄ ŠVENTĘ New Yorko Neringos ir Tauro tuntai rengia kovo 8 d. 11 val. pamaldos Apreiškimo par. bažnyčioje, po jų šv. Kazimėro šventės iškilminga sueiga. 1:15 val. Kaziuo mugės atidarymas. Mugėje bus gintaro dirbinių, keramikos, juostų, takelių, tautinių lėlių, pagalvėlių, drožinių ir kt. rankdarbių. Meninė programa įvyks 3 val. Joje skautiškas jaunimas atliks sapnas". Jaunosios kanklininkės, vad. Teklės Dzikienės pakankliuos, o Jadvygos Matulaitienės grupės šokėjos pašoks tautinių šokių. Tėvų komitetas turės turtingą šiltais lietuviškais patiekalais užkandinę, be to, veiks vyresniųjų skaučių kavinė.

* VYT. STAŠINSKAS, Lietuvos konsulas ir newyorkietis veikėjas Jonas Valaitis kalbėjo vasario 16 d. Newark.

Vasario 16 minėjime žmonių netrūko. Kaip kitais metais, taip ir šiomet, Marijos mokyklos salė buvo pilna publikos ir apačioje ir balkone.

VIENYBĖ

The oldest Lithuanian newspaper in the world established by Juozas Paukštys in 1886, is published weekly by Valerie Tysliava and Juozas N. Tysliava at 192 Highland Boulevard, Brooklyn 7, N. Y. Tel.: APplegate 7-7257. Executive Editor: Valerie Tysliava, Editor: Salomeja Narkėliūnaitė, Senior Editor: Vytautas Širvydas. Entered as Second Class Matter October 23, 1907, at the Post Office of Brooklyn, N. Y. Subscription rate: \$7.00 for one year. Three weeks' notice is required to change a subscriber's address. Advertising rates on application. All rights are reserved and no part of this newspaper may be reproduced without the consent of the Publishers. All manuscripts submitted are subject to editing by the Editor.

MES

VYTAUTAS ŠIRVYDAS

Atkelta iš 1 psl.

kė tarptautinius santykius ir vystė mūsų mokslą, meną, kultūrą.

Kaip puikiai prof. Š. Dirmantas velionį į amžinastį palydėjo! "Sakė: Matematikos profesoriau! Visos lygtys jau tavo sudarytos, visi nežinomieji išspręsti. Buities integralas aiškus. Žemiškoji kelionė absoliučiai baigta. Frasidėjo nežinomoji begalybė. Mums naudotis tepaliko tavo intelekto turtai, įrikiuoti į mūsų tautos kultūros lobyną."

Man, kaip senam valparaisiečiui, buvo įdomu skaityti Tėvynėje Morkaus "Iš Po Mano Balanos" anų laikų prisiminimus. Sako, valparaisiečiai studentai vien lietuviškai galvojo, ir lietuviška dvasia krutėjo. (Tikra tiesa!) Vieni buvo uolūs katalikai, kiti jautrūs laisvamaniai, bet visi išvien bendru frontu midų iš mokslo taurės sykiu gėrė. Valparaisiečiai buvo ištikimi ir lietuvybei ir Amerikos auklėjimo turiniui: kad ir į inteligentus išeidami, nebijojo jokio darbo, net juodadarbio. Tokiu būdu, valparaisiečiai važinėjo su prakalbomis, organizavo draugijas, chorus, parapijas, bendroves, klubus ir mokyklas, rašė knygas, redagavo laikraščius, o vėliau broliui lietuviui tarnavo kunigais, gydytojais, teisininkais. Morkus mano, kad senieji valparaisiečiai šiandien su šypsena stebi dabartinių akademikų veiklą. Sako, šie užsimiršta, kad gyvena Amerikoje, ne Lietuvoje. Prieš nutautimą, sako, reikia ne tik ypatingų priemonių, bet pačią galvelę atiduoti. Lietuva juk — išeivių kraštas!

Bendruomenės Valdybos pirmininkas Vasario 16 proga išleido pareiškimą, kuriame pasakoja: "Kartais okupantas lietuvių išeivijoje randa dvasios palūžėlių, oportunistų ir atvirų išdavikų, kurie mūsų tarpe ima šnibždėti, o kartais ir rašinėti, kad tikrai maža dabar esą realių vilčių Lietuvos nepriklausomybei atstatyti." Kažin, ar tokiais pareiškimais galima Bendruomenę iškelti vyriausiu mums politiniu vadu? Juk VLIKo pirm. dr. Trimakas, ir ALTo pirm. L. Šimutis ne tik "šnibžda", bet nesykį gana garsiai mums priminė, kad Lietuvos išlaisvinimas esąs ilgų distancijų dalykas. Čia pritaria ir diplomatas dr. Bačkis. Prisimenu, Brooklyn, 1960 m. prof. V. K. Jonynas trims šimtams klausytojų pareiškė: "Turime ruošti 100 metų okupacijai, ne greitai sugrįžimui; aš nebijau numirti Nelietuvoje, aš bijau numirti Lietuvai!"

Poetas Al. Mackus, priimdamas V. Krėvės premiją Montreale, anądien pareiškė: "Jeigu esame alkanieji bežemiai (poetės Liūnės Sutemos posakis), ar viltis, kad būsime pasotinti žeme, kuriai turėjome priklausyti ir kuri turėjo priklausyti mums, nėra absurdiška?" Prof. Senn, savo veikale "The Emergence of Modern Lithuania" įtikinančiai įrodė: "The fate of Lithuania, as Voldemaras learned in 1918, was not simply an internal problem." Sako, lietuvių valdžia niekad nebūtų turėjusi progų tėvynei valdyti, "had the international situation not been so favorable". Tą patį apie visą Rytų Europą, 1918-1940 metų

Girnakalis

IŠ KAIRĖS IR IŠ DEŠINĖS

INFORMACIJA APIE LIETUVĄ

Tiek visuomeniniam darbe, tiek mokykloje dažnai susiduriame su pačiomis pagrindinėmis apie Lietuvą žiniomis; plotu, gyventojų skaičium ir t. t. Išeivijoje daug kas čia mėgina beviltiškai išsigelbėti, ignoruodamas viską, kas įvyko po 1939 metų. Ignoruojant net ir ūkinius pasikeitimus, ignoruojant viso pasaulio pažangą, kuri neišvengiamai užklysta ir į mūsų kraštą, su 1939 metų statistikomis Lietuva parodoma kaip nesuprantamai atsilikęs kraštas. Ant 1939 metų kapo išaugo ne tik visokios televizijos ir elektronikos, bet ir sudėtinga pramonė (pastatai, mašinos, specialistų kadrai, produkcija...). Mūsų tautinės ambicijos reikalas yra apie tą visą pažangą žinoti ir ją didžiuotis.

Tiesa, nežinome, tik spėlioti galime, kokia šiandien būtų Lietuva, jei ji būtų išlikusi nepriklausoma. Bet ir be spėliojimų aišku, kad su nepriklausomybės atkūrimu prasidėjusi pažanga nebūtų 1939 metais sustojusi.

Mūsų spaudoje dažnai randame pasipiktinimų, kad šen ar ten kitataučiai operuoja dabartiniu Lietuvos statusu, užmiršdami 1939 metus. Ką tie kitataučiai turi daryti? Jei dabartį lemia dabarties faktai, tai kodėl jie turėtų įkyriai laikytis pasenusių faktų? Nėra pagrindo dabar kalbėti apie nepriklausomų laikų Lietuvos gyventojų didoką žydų ir visai mažą rusų procentą, nes tai neatitinka dabarties. Pasenusios statistikos naudojimas nėra jokia kova už tėvynės laisvę. Tačiau kai kur būtų labai prasmingas 1939 metų ir dabarties statistikų sugretinimas (pvz., nurodant gyventojų skaičių ir tautybių procentus).

Pvz., vokiečiai 1940.1.1 Lietuvos plotą laikė 59.700 kv.km, o sovietų didžiosios enciklopedijos 1963 m. metraštis — 65.200 kv. km. Gyventojų skaičiui vokiečiai naudojo 1923 m. duomenimis ir rado, kad Lietuvoje yra 2.028.971 žmogus, mes patys (žiūr. A. Bendoriaus "Lietuva," 62 psl.) be surašymo manėme, kad 1939 m. su Klaipėdos kraštu Lietuvoje buvo 2.421.000 gyv., o ir su Vil-

niaus atgautąja dalimi — 2.880.000. Minėtas sovietų metraštis teigia, kad Lietuvoje yra 2.879.000 gyv. A. Bendorius teigia, kad Lietuvos gyventojų metinis priauglis siekė 30.000 — 25.000 gyv. Taigi, 1939-1963 m. Lietuvoje gyventojų priauglio ar nebuvo, ar kur dingo.

O štai Lietuvos gyventojai tautybėmis (A. Bendorius — 1939, sovietų metraštis — 1959 m.). Bendorius: lietuvių — 80,6%; žydų 7,15%; rusų — 2,3%; lenkų — 3,0%; gudų — 0,2%; vokiečių — 4,0%; latvių — 0,7%; visų kitų — 1,86%. Sovietai: lietuvių — 79,3%; žydų — nežymūs skaičius; rusų — 8,5%; lenkų — 8,5%; gudų — 1,1%; vokiečių — než. sk.; latvių — než. sk.; visų kitų — 2,6%.

Įvairūs teritoriniai pasikeitimai, aišku, čia sudaro natūralių nukrypimų.

"1959 metų visasąjunginio gyventojų surašymo duomenys" (Vilnius, 1963) Lietuvos TSR gyventojų skaičių patiekia dabartiniam 65.200 kv. km plote šitaip: 1913 m. — 2.828.000, 1939 m. — 2.880.000, 1959 m. — 2.711.445, 1962.1.1 — 2.852.000.

Čia atrodytu, kad lietuvių tauta be priauglio gyvena jau nuo 1913 metų!

Pagal čia naudojamą gyventojų surašymo duomenų leidinį, Lietuvoje pagal gimtąją kalbą tautybėmis 1959 m. buvo: lietuvių — 2.150.767, rusų — 231.014, lenkų — 230.107, gudų — 30.256, žydų — 24.672, ukrainiečių — 17.692, latvių — 6.318, čigonų — 1.238.

Per dvidešimt metų kai kur net neatpažįstamai pakitėjo miestai ir kaimai, gyventojų išsilavinimas, specialybės ir t. t. Net ir Lietuvos fauną reikia papildyti bebrais, naujomis elnių rūšimis ir visokiais kitokiais usurinėmis šunimis. Nemunas keičia vagą. Daug kas keičia vagą.

SIAUČIA RAILA

Laiksomės pažiuros, kad mūsų išeivijos vadina moji laisvinimo politika atsidūrė jau ne kokioje krizėje ar kryžkelėje, bet akli-

Tęsiama 5 psl.

tarpsniu, teigia Oxfordo u-to prof. C. A. Macartney pernai išėjusiame veikale "Independent Eastern Europe."

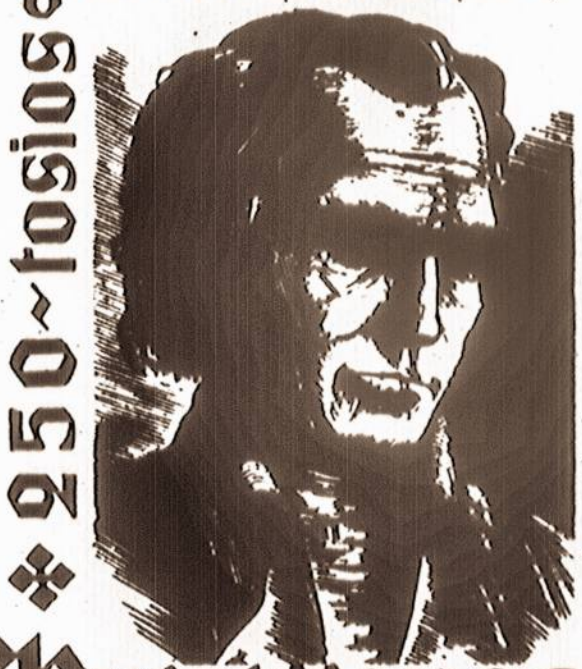
Tokiu būdu, ilgų distancijų buvimą "šnibždančius" krikštymas dvasios palūžėliais, oportunistais ir net atvirais išdavikais (?) kažin ar krikštotojui garbės daro? Bendruomenei politiniu vadu iškilti reikia kitokių kelių. Bet, ar gi tai jos tikras kelias — politikavimas?

Ilgus metus Lietuvos užsienio reikalų ministerijoje pareigavęs dr. P. Mačiulis Drauge rašo: "Ar pasitaikys vėl kada tokia proga, kaip 1918 metais, Dievas nežino. Žinoma, nieko nepadės grimsti į nusiminimo liūnus, bet reikia bent tai išsaugoti, ką laisva Lietuva mums davė per anuos 22 metus, būtent, tautinį susipratimą."

A. Ošlapis, ALTo N. Y. skyriaus pirmininkas, kalba Vasario 16 minėjime Webster Hall, New York. Sargyboje prie Lietuvos trispalvės stovi New Yorko skautai.

S. Narkėliūnaitės nuotr. auka

gimimo metinės

Kristijonas Donelaitis

Международное Соединение Уманск Агенија V. Tyšliava 199 Highland B-d Brooklyn 4, New York USSR. Lietuvos TSR, Vilnius, Angaricis 9-ud 1 bl. 16, A. Gričius.

A. Gričius rašo: LIETUVA NE AKMUO

Gerbiamoji Valerija, Dėkojame už naujametinius sveikinimus visi, kuriuos tame sveikinime suminėjai. Tik atsiprašau, kad taip ilgai nepadėkojau už sveikinimus. Ne tik dėl nerangumo. Teko šen ten pakelauti. Sirgau. Pradėjau rašyti laiška - mirė žmonos sesuo, Kauno dramos teatro buv. artistė Jadvyga Oškinaite - Sutkuvienė. Namie buvo pakasyninės nuotikos, neskatinančios rašyti laiškus. ... Kai sugrižai į Ameriką, daug kas nekartą sielosi, girdėdami ir skaitydami apie tuos nemalonumus, kuriuos patyrei dėl kelionės į Lietuvą. Apie tai Lietuvoje buvo plačiai kalbama. Tie persekiotojai sukėlė tik antipatią savo adresu. Jei jie to siekė, tai gali džiaugtis - pasiekė.

Giriasi laisve, tolerancija. Kur ta tolerancija? Tokių veiksmai ir poelgiai tik kompromituoja Ameriką. Aplamai, paskaitęs kai kuriuos Amerikoje einančius lietuviškus "dipukiškus" laikraščius, dažnai nemaloniai nustembti tuo, kas ir kaip juose skelbiama apie Lietuvą. Viešpatie, kokie neprotingi samprotavimai, kokie neteisingi komentavimai, iškraipyti, nerealistiški vertinimai viso to, kas dedasi Lietuvos gyvenime!

Atrodo, kad tie žmonės, traukdamiesi iš Lietuvos - vieni pagrįstai, nes skaudžiai nusikaltę, kiti be reikalo, tik nedoros propagandos įbauginti - paliko Lietuvą kaip kokią akmenį pakelėje ir ji, Lietuva, taip ir turi gulėti kaip akmuo, kol jie kada "griš" ir ims drotis su ja kaip kas nori. O Lietuva ne akmuo. Lietuva sveikas, labai gyvas ir

Vienas netgi pasakė: - Tai kodėl Amerikos valdžia nesudraudžia tokių?

Iš kairės ir iš dešinės

gatvy. Šios politikos stabul aukoti kitus gyvinius išelvijos ir Lietuvos reikalus laikome neapdairiu pragaištingumu. Ypač pragaištingu laikome per menkas ir nepakankamai tikslingas lietuviškas išlaikymo pastangas ir atsiribojimą nuo savojo krašto ir tautos.

kūniui kenksmingus išpiautus gabalus? Prie Adolfo Hitlerio buvo įsteigtas Stuthofas, Dachau ir daug kitų "sandėlių" piktybiniams navikams. Bolševikai sukūrė "sandėlius" Vorkutoje, Karagandoje ir daugely kitų vietų. Štai kur Bronys Raila atvedė: į visuomeni kenksmingų žmonių sandėlius!

Klaidinga būtų manyti, kad šias mūsų visuomenės negeroves matome tik mes, Vienybės bendradarbiai ir rėmėjai. Čia reikalaujau jau tiek aiškūs, kad kiekvienoje kolonijoje atrasiame besisielojančių lietuvių dėl išelvijų tautinės misijos. Daug kas nemato reikalo, nupuola dvasioje, nutyla ir palieka baigti savo gyvenimo nebuvusiu žmogumi, neveikusiu lietuviu. Atsiranda ir išdrįstančių skeptiškai kalbėti ir rašyti.

Bet yra ir tokių kraštų, kur žmonių pažiūros nevaržomos. Tai -- laisvasis pasaulis. Yra didelė žmonių laimė, kad laisvajam pasauly visuomenėse neieškoma piktybinių navikų ir nusteigiama sandėlių tiems žmonėms patalpinti.

Reikia drąsos tiems, kas bando pasisakyti prieš pasenusias, nuo gyvenimo nutolusias, nuo tikrovės atsilikusias standartines visuomenės pažiūras. Bet nestandartinių balsų vis pasigirsta, ypač iš jaunųjų intelektualų tarpo, kurie yra daugiau paveikti amerikinės kultūros ir lietuviškas problemas gali vertinti iš tam tikro atstumo. Tokie balsai nuo asmeninių nemalonių paprastai gelbstisi slapyvardžiais. Pylos tenka tuos balsus paskelbusiems laikraščiams.

Būtų nepaprastai didelė laimė turėti nepriklausomą Lietuvos valstybę. Bet dar didesnė laimė būtų, jei ta nepriklausoma valstybė būtų ir laisva. Ar Dirva su savo raišiomis pasisako už laisvą Lietuvą ar tik už nepriklausomą?

Nieko ypatingo nepasitūlęs, tik šviežia dvasia dvelkėteljęs K. Stropaus Margutyje straipsnis susilaukė Bronio Railos straipsnių serijos. Apte tuos Railos straipsnius Dirvoje labai gerai atsiliepa tie, kurie tiki į netolimos praeities nemirtingumą.

NUOTRUPOS

I.

Voldemarininkų biuletenis pareikalavo iš Chicago lietuvių žurnalistų sąjungos pašalinti tris kultūriniais ryšiais ir Vienybės laikraščiu susitepusius narius: Zalatorių, Kreivėną ir Sulaitį. Reikalavimą išdėstė straipsny, vadintam žurnalistiniu kurjozu. Bet kaip ir reikėjo laukti, šia proga atsirado tikras žurnalistinis kurjozas: iš trijų pamintųjų vienas niekada nėra buvęs žurnalistų sąjungos nariu, vienas jau tretį metą su ta sąjunga nutrūkęs ryšius. Iš užpuilty tikras narys tėra iš trijų vienas.

Ko verti tie Bronio Railos straipsniai? Štai patikrintai pasirinkau vieną jų (Dirvos 1964 m. 16 nr.) ir mėginu pasverti.

Atrodo, voldemarininkai nuo tų laikų, kai Girmių sumaišydavo su Grinium, dar nepasistūmė. Mizernos išvaizdos, bauriai lietuvių kalbą šarkas leidinys nenori pats mokyti, nori vis kitus mokyti.

Rašau ne Broniaus, o -- Bronio. Mat, ligi šiol buvome įpratę šį asmenvardį laikyti ketvirtosios linksniuotės daktavardžiu: Bronius, Broniaus, Broniui ir t. t. Raila rašosi -- Bronys. Čia jau turime pirmosios linksniuotės padarą, linksniuojamą taip, kaip -- arklys, ožys, bailys, bėglys ir t. t.

II.

Jau kuris laikas veikia tokia tvarka, kad į Lietuvą galima siųsti ne tik siuntinius, bet nusiųsti pinigus, o ten nurodytam asmeniui už tuos pinigus įteikiama ne Vakarų siuntinys, o sovietinė prekė. Tai geras sumanymas.

Dirvos 16-tame numeryje Bronys Raila dedasi daktaru ir kalba apie auglius, navikus, tumorus ir t. t., kurių esą dvi rūšys: paprastieji ir piktybiniai. Raila dedasi chirurgu ir operaciją laiko sėkmingiausia piktybinių negerovių gydymo priemone.

Bet kainorašty randame, kad, pvz., vilnėnės medžiagos įvertinamos taip: vienas metras kostiumui medžiagos -- nuo 18,37 ligi 24,40 dol., paltams medžiaga už metrą -- nuo 22,66 ligi 26,85 dol., suknelių medžiaga už metrą nuo 8,36 ligi 10,34 dol. Jei čia būtų įkalkuluota ne tik medžiagų kaina, bet ir pasiuvimas, net ir šmukčė siuvėjui už greitą ir gerą pasiuvimą, -- vis tiek tai pašėlusiai brangu.

Kiek Bronys kvalifikuotas kalbėti apie mediciną, čia nesvarbu. Svarbu, kad jis lietuvių visuomenę laiko piktybinių navikų apšėstu lignoniu. Ir čia jis norėtų operacijų. Ir jis norėtų iš visuomenės kūno išplauti visus tuos, kurie kritikuoja oficialias laisvinimo pažiūras.

III.

Romantikai mėgsta senovės lietuvių karius piešti su šalmiais ir ant tų šalmų pritvirtintais ragais. Sako, tie ragai ant šalmų sukeldavę priešams baimės. Dabar Lietuvoje, pasiremami archeologiniais radiniais, įrodė, kad tai nesamoni. Ragai nebuvo naudojami. Be to, sako, kad senovėje lietuvių kariai jodinėdavo per girias, ragai ant šalmų būtų kabinęsi už šakų, kariams būtų tik trukdę.

Man dėl Bronio Railos pažiūrų kilo kai kurių abejonių. Visų pirma: ar jis pats savo pažiūromis neatstovauja piktybinę tautos naviką? Nei jis pats, nei šimtai jo pasekėjų tautos neatstovauja. Geriausia atveju, jie atstovauja dalį tų lietuvių, kurie 1944 metais bėgo iš Lietuvos nuo bolševikų. Kad ši grupė nėra tauta, tėra grupė ir nieko daugiau, prieš kelis metus ryškiai pamatėme iš lietuvių Bendruomenės pavyzdžio. Čia į centro valdybą buvo patekęs Lietuvoje streikavusių ūkininkų teismo ir naikinimo organizatorius. Juokinga manyti, kad tada nužudytųjų egzekutoriai kada nors nusiplaus prieš tautą savo rankas. Bet išelvijoje buvo viskas tvarkoje. Viskas tvarkoje, nes čia nėra tautos, tėra pakankamai gausūs kadrai buvusio režimo rėmėjai.

IV.

1941 metų birželio pabaigoje, vos vokiečiams atėjus į Kauną, yra žmonių, mačiusių lietuvių bažnytinės vyriausybės įspėjimą nepersiekti žydų. Gal tu būtų galima aiškinti ir lietuvių santūrumą žydų atžvilgiu:

Toliau -- lengva įžiūrėti Railą, peršanti "vieningą visuomenę", kurioje kiekvienas paklusniai dirba savo darbus ir galvoja, kad geriausiai galvoja tautos vadas. Kas pabando kitaip galvoti, tas pasidaro "piktybinių navikų", kuri išplaua. Kur deda tuos tautos

Operos solistė A. Staškevičiūtė ir aktorė N. Vosyliūtė Lietuvos teatro veteranų sąskrydyje. A. Gričius rašo, kad A. Staškevičiūtė sunkiai susirgo ir guli ligoninėje.

savo iniciatyvos reiškę ir į žydų naikinimo darbus įsitraukė tik nežymios padugnės.

Kas čia minimo įspėjimo ar atsisaukimo reikalu turi daugiau žinių?

V.

A. Bimba (Laisvė š. m. Nr. 13) vis dar įtaria būk Vienybės leidėja "už piktus sutvėrimus (Vaitiekūnus ir menševikus) geresnė ir gudresnė mūsų Lietuvos laisvintoja, kad tik jos metodai tikrai sugražintų į Lietuvą senąjį fašistinį režimą".

Ir taip be jokio skirtumo ir kairėje ir dešinėje: kas ne visiškai su mumis, tai visiškai prieš mus. O atsakymas gali būti ir toks: nei su jumis, nei prieš jus. Savu keliu.

potencialus organizmas. Po karo ir hitlerininkų okupacijos nuniokojimų, apie kuriuos tie Jūsų "ultra" nė supratimo neturi, po painumų ir skaudžių sunkumų tuoj po karo, Lietuva ėmė kurtis kitokiomis istorinėmis politinėmis sąlygomis...

Per dvidešimt su viršum metų susikūrė visai nauja visuomenė, savo struktūros, su savais tikslais ir idealais.

Kai kas, gyvendamas toli nuo Lietuvos, atsukęs į ją nugarą, gali jos, tos visuomenės ir nesuprasti. Tačiau nesitaikyti su ja negali ir negali jos neigti ir nepaneigti, nors ir susiriesdamas neigty.

Kas Lietuvoj sukurta per eilę pokario metų, į tai kiekvienas Lietuvos gyventojas

Tęskama 9 psl.

Atsiliepē, it žirklēms trinktelējus!

VYTAUTAS ŠIRVYDAS

Linksmos istorijos su mūsų redakcijų santykiams kraštutiniumus dešinėje mėgstas voldemarininkų biuletenis Laisvoji Lietuva pasiskaitė skaitytojo laišką Vlenybėje ir, it žirklēms į stalą trinktelējus, atsiliepē cri de couer: Vlenybē splovė tautai į veldą! Nesusi-gaudę, kas, kur, kodēl kokie varpai skamba, už voldemarininkų galvotrūkišiais išsiri-kiavo ideologiniai meda-lliais išsipuošusios Draugo, Darbininko, Dirvos ir Ke-levio redakcijos.

Jei ne voldemarininkai, tai šitie būtų nė nežinoję, ką Vlenybē rašo. Vlenybēs kaltynas Sherlock Holmes Darbininkas aklaui patikėjo laisviečių Pinkertonais, būk laiškas rašytas "kažkokio komunistų agento" ir esąs "bolševikinē propaganda." Brūkšt, kebertokšt — viskas jiems aišku kaip ant delnol Vėl pasikartoja Keturakio likimas, kai tikrą patriotą rezistentą Ralila sykį apšaukė "gudriu politruku" vien dėlto, kad rašinėjo Vleny-bel.

Laiško rašytojas įsak-miai pabrėžė, kodēl rašas: Vlenybėje buvo pagirta Ambrozevičiaus vyriausy-be, ir Draugas krikščioniš-ka! už gerą piktą atsilgytino, įrikuodamas Vlenybē į "išdavikus". Kadangi Dra-ugo redakcija, matyt, nėra girdėjusi senovės filosofo Socrato patarimo žmogui "Pažink save", laiško ra-šytojas paklšo veldrodį: ne-jau Draugo redakcija, vien dėlto, kad Vlenybē pagyrē Ambrozevičių, jau apsi-sprendē neigti Ambrozevi-čių ir jo gynējus "išdavi-kams" prirašyti!

Laiškas teigē, kad Amb-rozevičiaus vyriausybē atėmusi iš Lietuvos žydų pilietybę, įsakiusi išsi-kraustyti, o turtą palikti. Mes, senieji Amerikos lie-tuviai mažai žinome, kas tuo metu mūsų Lietuvėlėje dē-josi, bet visos keturios su-rikusios redakcijos taip ir paliko dalyką neaiškų: ar buvo išleistas toks dekre-tas, ar ne? Jei buvo, tai atkrenta V. Alksninto prie-kaštās, girdi, fakto kēli-mas esąs "tiesai ir mo-ralei" priešgynybē. Istori-jos faktas yra istorijos fak-tas: jei Jogaila Kęstutį nu-žudē, tai Jogaila Kęstutį ir nužudē.

Kilo ir klausimas laiške, ar to meto Lietuvoje atsirado nacionalistinių kvailin-gų, susidėjusių su nacišiais (ar ir sava atsakomybē) žudyti žydus, ir bolševikus? Lietuvius, kurie skaito Amerikos žydų (visai ne komunistų) įvairius veika-lus jų tautos naikinimā, visa-dos nemaloniai nudėgia ten randami kaltinimai (su var-dais ir datomis) lietuviams žudikams. Todēl anuosyk parašiau straipsnį apie svarbā šitai propagandai priešpastatyti gerai pagrįs-tā atkirti. Atsiliepē istori-kaš J. Jakštās, pripažino klausimo svarbā, bet tepa-rašē bendrā lietuvy-žydų santykių apžvalgā. Prel. Krupavičius tiksliau atsi-liepē, parašydamas Tėviš-kės Žiburiams ellę idomių ir faktais paremtų straips-nių, kaip lietuviai žydus vi-saip gelbėjo nuo nacių.

Tęsiama 7 psl.

► Dailininkė Aleksandra Merker savo darbų parodoje Vasario 16 proga Carnegie Endowment patalpose New Yorke. Ji ten buvo išstačiusi 20 savo kūrinų.

V. Maželio nuotrauka

SATYRINĖ TRIJŲ VEIKSMŲ KOMEDIJA

VEIKĖJAI

BURBULIS - kolūkie "Plučiuoju vieškeliu" pirmininkas.
 PUTRIUS - buhalteris
 ŽVYNIŪTĖ - zootechnikė
 NAVICKAS - kolūkiešis
 KIMSA - kolūkiešis
 PENIMIS - spektakliantas
 DUNDA - draugas iš majono
 ŠOFERIS
 BOBELĖ - su pieno skardinėmis
 PASTRIGA - šeštojančios organizacijos atstovas
 MAGDALENA - vištininkė
 BRONISLAVAS - kolūkiešis
 Kolūkiečiai ir kolūkiešės
 Burbulis. Tai ką daryti?
 Penimis. Galvok.
 Burbulis. Tai kad tu, tur būt, jau sugalvojai, jei pra-dėjai kalbą.
 Penimis. Dairykis rezervų.
 Burbulis. O kur jie, tie rezervai?

Penimis. Ek, tu brolau... O broliškos tautos — kam? Kad viena kita padėtų, viena kitą paremtų. Ko spoksai? Nesupranti?

Burbulis. Ne.
 Penimis. Sakysim, Ukraina. Visa javais apsiopylusi.
 Burbulis (pagalvojęs). Bet juk už ačiū ji neduos tų ja-vų.

Penimis. Už ačiū — neduos.

Burbulis. O ką aš jai?

Penimis. Che-e, juokdarysi! Paimk tave už nosies, privesk ir bakstelk... O miškėlis? Kolūkiešis miškėlio dar-turi?

Burbulis (supranta). Aai (pagalvojęs) Bet kiek ten to miškėlio liko. Mano pirmatakal, šetonai, bemaž visą iškir-to.

Penimis. Tau dar užteks. Juk ir pats ne su saule čia gyvenai.

Burbulis. Hm... Verta pagalvoti...

Penimis. P pasidairius plačiau — kam tau tie ažuolai pašlaitėse, palaukėse? Mačiau, vienas žalbo spirtas. Lauk-si, kol visus perkūnas suskaldys? Dar ir buvusiame parke — ažuolai, uostai, skroblai... Padarinė medžiaga — auk-sas. Va kur tave rezervai!

Burbulis (sujaudintas). Na taip. Bet juk aš pats ne-važinėsiu į Ukrainą kaip į turgų su malkom. Nei aš ten ką pažįstu, nei ką...

Penimis. Tau pačiam ir nerelks... Parašyk man įga-liojimą, o pats tik užkurk kolūkiečius, kad medžius nukirs-tų ir į stotį suvežtų. O toliau tai gali nė nagų nekišti. Susi-dorosi pats vienas.

Burbulis (pralinksmedjęs). Žinai, kad man ima patikti tie tavo... rezervai.

Penimis. Tik reikia pagalvoti! Viskas, brolau, dėsis kaip toj pasakoj. Šuldum-buldum-pykšt! — ir atsiskaitai su valstybe. Ir esi garbės lentoj. Tau šlovė, o man — kas liko. Na?

Burbulis (žvaliai). Tai kada tą įgaliojimą rašyti? Tuoj pat?

Rėkdama įbėga Magdalena

Magdalena. O Jėzau! O Jėzau!
 Burbulis. Kas atsitiko? Dega?
 Magdalena. Nunešė! Nunešė!
 Burbulis. Ką nunešė?
 Magdalena. "Gelžbetoninę" vištą!.. O Jėzau! Jėzau!
 Burbulis. Kas nunešė?
 Magdalena. Vanagas!.. Krito iš dangaus kaip bal-nas, člupo, ir amžinatils. (Bliauna)
 Burbulis (nusiminęs). Numeris...

VIENYBĖ, 1964 m. vasario 19 d.

Atkelta iš 6 psl.

Lietuvos nepriklausomybės minėjime New Yorke Vasario 16. Nuotraukoje (iš kairės) prel. J. Balkūnas, Mennen Williams (Valst. Dept. sekretoriaus padėjėjas Afrikos reikalams), SLA izdo globėja E. Mikužiūtė, BALFO reikalų vedėjas kun. L. Jankus ir Domininkas Klinga.

De Gaulle nurašo Pabaltijį?

VLIKO paskutinis posėdis susirūpino, kad De Gaulle, vienoje kalboje, išvardindamas Sovietijos kontroliuojamas valstybes, nepamiršė Lietuvos, Latvijos ir Estijos. Nusprendė: "Toks nu-

tylėjimas pavergtai Lietuvai nenaudingas."

Vasario pradžioje Toronte įvyko kanadiečių lietuvių akademikų Studijų Diena, kur, tarp kitko, jaunimas

svarstė, kokia Lietuva mūsų jaunimui rodytina: romantiška ar realistiška. Dauguma nuomonių buvo už realistišką. L. Gražytė manė, kad mūsų kritika, reikalaujanti iš kūrinių ne kuo

aukščiausios kūrybos, smukdo mūsų kultūrinį lygį. Klaida, sako, kurti daug, kokybės nepaisant.

Londono Daily Telegraph

Tęsiama 10 psl.

Sėja ir piūtis

Atkelta iš 6 psl.

Penimis (šoka prie Magdalenos, delnu užčiaupia burną). Čiti Nekriok!

Magdalena. Kaip aš nekrioksiu...

Penimis. Niekam neplepėk! Rask kitą tokią ir patupdyk toj pat vietoj.

Magdalena. Tai kad žmonės matė!.. Visi jau žino!..

Burbulis (sudrimba kėdė, netekęs jėgų). Nu-u-merisi!

Magdalena. Kaip aš dabar gyvensiu be jos?.. (Bliuana)

Penimis ir Burbulis žiūrį viens į kita ir kasosį pakaušiu.

Burbulis (kaip įgriso Magdalenos bliovimas). Nutilk pagaliau!

Magdalena. Jums -- tai kas... Jums tik nusispiauti, o man... (Bliuana)

Penimis. Susičiaupki! Dėl vienos vištos toks kriokimas!

Magdalena. Argi aš dėl tos kolūkio vištos kriokiu?

Penimis. O dėl ko?

Magdalena. Prie tos kolūkinės maniškės buvo taip pripratusios, tokios buvo draugės, taip gerai sutiko, kartu leisdavo... O dabar... Kuo aš tokį būrį belesinsiu... (išeina verkšlendama)

Burbulis (labai sustrūpinęs). Nu-umeris, bro! Tai jau padergta. Stipriai.

Burbulis (sielvartingai). Reklamavau, skambinau apie tą vištą į visas keturias puses... Kiti ir nematę tiek daug tikėjosi... O dabar nors bliauk kaip ta Magdalena...

Penimis. Ta-aip... Purvinas reikalas.

Burbulis (graudžiai). Vežė mane, vežė ta vištelė... Atvežė iki čia ir paliko... kaip kokį našlaitį... Kas mane toliau bevež... (Prieina prie Penimio. Abu apsikabina, susiglaudžia)

Penimis (kažką sumetęs). Palauk... O gaidys liko?

Burbulis (beviltingai). Kas iš to...

Penimis. Nustišluostyk ašaras...

Burbulis. Paverksiu... Gal bus lengviau...

Penimis. Kelk nosį aukšty. Gaidys juk liko? Toliau gaidžiui važiuok. Važiuok gaidžiui!

Burbulis pasitraukia nuo Penimio, žiūrį į jį.

VIENYBE, 1964 m. vasario 19 d.

Jeį sumaniai važiuosi, gaidys tave išveš!

Burbulis (beviltingai moja ranka). Kur jis mane bešveš...

Penimis. Į šviesią ateiti, į laimingą rytojį, mulki! Gaidys -- juk tai jėgal!

Įeina švilpaukamas Putrius. Prieįs prie Burbulio, švilpia.

Burbulis. Ko švilpi? Kur Kimsa?

Putrius. Taigi mat, pasakiau Kimsai: "Pirmininkas tave šaukia, skubėk." O jis man atrėžė: "Pašvilpk tu tam savo pirmininkui." Tai ir švilpiu, kaip moku.

Burbulis (pašoka). Kur jis, tas galvažudys Kimsa?

Putrius. Kalbasi jis ten su tais...

Burbulis. Su kuo?

Putrius (spintoje atsirinkdamas aplankus). Taigi zootechnikė grįžo su Navicku. Dar svetį kažkokį parsivežė... Toks susiraukęs... Kimsa ir kiti kolūkiečiai kad apspito tą rukatą! Rokuojasi.

Burbulis. Matytas tas tipas?

Putrius. Ne-e... Pirmą kartą.

Penimis (Burbuliui). Kokie čia svetimi žmonės gali kalbėtis su kolūkiečiais be tavo žinios? Eik, žiūrėk.

Burbulis. Bėgiosiu aš čia pas visokius... Jis pas mane tegu ateina.

Putrius. Ateis, ateis... (Penimiui) O tamstai kinkos ar dar nevirpa?

Penimis. Ko man jos virpės?

Putrius. Kitiems tai virpa tokiais atvejais...

Penimis. Na, na, na... Kuo čia mane baugini?

Putrius. Ką aš čia bauginsiu, pats visų bijodamas...

Tik va, kai milicija jau ima švaisstyti...

Penimis. Kokia milicija?

Putrius. Taigi ta... uniformuota.

Penimis. Kur ta milicija švaisstosi?

Putrius. Navickas parvažlavęs pasakė: "Jau ir tą veikėją Penimį ima apyvarton..."

Penimis. Lok, lok... Kokion apyvarton?

Putrius. Sako: "Milicija Penimio palocių jau vėdina..."

Penimis (čiumpa Putrių už peties). Negali aiškiau pasakyti, kaip žmogus?

Putrius. Galiu ir kaip žmogus. (Prisikišęs, Penimiui) Krata. (Kartoja skiemėmis, pabrėždamas pirštu) Krata! Dabar aišku? (Nusisuka nuo Penimio, eina)

Burbulis. Ką čia nešies?

Putrius. Pasiėmiau, kad nedingtu koks popierukas per tą pūgą... Kai kibš į skvernus, be popieruko nepasieškinsi. (Išeina)

Penimis (išsiveja Putrių). Palauki Ką Navickas dar sakė?..

Būs daugiau

Viename, tačiau, prel. Krupavičius rašė: "Per 80,000 Lietuvos žydų buvo išžudyta, rašo laikraštis Laisvė, 1943 m. geg. mėn. 25 d., nr. 9. — Saudymams vadovavo vien vokiečiai. Juos vykdė taip pat vokiečiai ir lietuviškomis uniformomis apsilikę padugnės — visoki jankai ir jaskai, kuriuos vokiečiai nugirdydavo ir leisdavo žudomuosius apiplėšti. Lietuviai tauta nuo tų masinių skerdynių atsiribojo."

Atsiribojo tauta, atsiribojo prel. Krupavičius, atsiribojo ir Vienybė, bet neatsiriboja "bendras" katalikų, socialistų, tautininkų ir voldemariškų frontas prieš Vienybę.

Kokios šio nelaukto fronto psichologinės priežastys? Amerikietišku posakiu, man atrodo, kad čia veikia "professional jealousy". Ponai vyrai redaktoriai kažkodėl neišstengia išleisti įdomių, aktualiais klausimais, sąmoningai lietuviškų (ir Amerikos lietuvių piliečių nuotaikoms) savo laikraščių numerių (išskyrus Darbininką, ir retkarčiais Draugą). O, štai, dvi moterys, nuolat "džingišchaniška!" įvairių "džen telmenų" puolamos, leidžia vienintelį Amerikos lietuvių piliečių interesus ginantį, seniausį pasaulyje lietuvišką laikraštį, ir leidžia įdomų (prisiminkime tik "trečiojo fronto" triukšmą, arba amžinas Raišos raudas Dirvoje, arba dabar -- kitą frontą prieš Vienybę!). Spaudos technika nei vienas mūsų laikraštis neprilygsta (nors Dirva turi tokias pat technikos galimybes).

Pavydu degančio vyro šaltas protas neišgydo, kaip Šekspyras įrodė Otelio tragedijoje. Mūsų liudininkai niekad, vai niekad neprisimena, savo vyriškas krūtines atstatydami mums stebėtis, F. Bortkevičienės, kuri suko visą jų spaudos ašį nuo Penktųjų Metų ir anksčiau.

Tautininkai rašo monografijas apie Smetoną, bet niekad neprisimena už jo stovėjusių moterų, kurias New York Times korespondentas syki pavadinio "women of rare intelligence". ALTO ir Bendruomenės viršūnėse lietuviškos su žiburiu nerasi. Dar ir tokiu dalyku, kaip recenzija dr. Gimbutienės "The Balts" veikalui, mūsų vyrai archeologijos mokslininkai delsia.

Na, ką gi? Motina prie ratelio išgelbėjo šiaudinės pastogės Lietuvą. Gal moterys kaip nors šiuodrumzlinu laiku išves ir Amerikos Lietuvą į ramesnius vandenius, nežiūrind mūsų narsųjų "vyrų" bendrųjų frontų. Senieji Amerikos lietuviai atliko juk daug puikių darbų.

* Lietuvos menininkų šeima neseniai pasipildė net trim meno mokslų kandidatais. Mokslų Akademijos sistemoje disertaciją "Peizažas lietuvių tapyboje" apgynė tapytojas Augustinas Savickas. Kultūros ministerijos Meno istorijos institute disertaciją "Valstybinis Kauno dramos teatras 1940-1960 metais" apgynė teatrologas Markas Petuchauskas. Ten pat disertaciją apgynė istorikas Stasys Budrys, parašęs temą "Lietuvių tarybinė skulptūra."

Mano apsilankymas Lietuvoje

Salomėjos seserys su vyrais ir Teta: iš k. į d. Stasė su vyru Jonu Tilviku (vid. mokyklos mokytoju), Anelė su Stasiu Prašmutu (Salamiankos kaimo kolchozininku - siloso vežiotuju) ir teta Anelė Prašmutienė iš Gilūų kaimo.

Narkėliūnaitės tėviškėje Salamiankos vienkliemy su jos namiškiais atsiedūsi prie ligoko stalo, pirmą kart savo gyvenime paragavau "samagono". Buvo ir kitokių gėrimų - lietuviškos "Palangos", konjako (importuoto iš Rumunijos) ir kitokių likerių, bet, kai Salomėjos švogeris Stasys Prašmutas atnešė visą bonką naminės, prašiau, kad ir man stikluką įpiltų. Apie tą kaimė varomą "naminę" Amerikoje buvau girdėjęsi daug anekdotų, o dabar, štai, tą gėrimą ragauju. Skonis neblogas, tik to gėrimo kvapas keistas. Man užteko vieno stikliuko...

Narkėliūnaitės seserys Anelė ir Stasė, turbūt, bendrai susidėjusios paruošė tokią didelę vakarienę: dešrų, bulvių ir kopūstų, vištienos ir žirnių, mėsos ir kitokio valgio. Viskas labai skanu, bet rūpinasi, ar jle čia mano atvykimo proga tokią stalą paruošė, ar nuolat taip daug valgo.

Visos moterys svelkos ir drūtos, neatrodė, kad badautų. Ir vyrų ir vaikų gražiai įraudusiais veidais. Jle ragino mane, kad daugiau valgyčiau, turbūt, aš jlems atrodžiau išbadėjusi...

-- Mamyte, kaip su Tavo sveikata, -- Narkėliūnaitė klausiu. Ji sėdėjo stalo gale, o aš jos dešinėje, prie kampo.

-- Dusulys mane kankina, -- Ji skundėsi ir vėl pradėjo verkti, prisimindama, kad jos sveikata sunegalavo, kai tik vyras mirė prieš metus laiko. -- Jeigu tik Sallutė atvažiuotų, tai bematant pasveikčiau, -- Ji sakė.

-- Saliutė tikrai Jus dar šiais metais aplankys, -- visus užtikrinau. Narkėliūnaitės bendravardė -- Anelės dukrelė Sallutė iš džiaugsmo net pašokinėjo, o pats jauniausias vaikutis, kuris buvo paguldintas lovelėje netoli mūsų stalo, staiga pradėjo garsiai rėkti.

Ir taip vakarienaiudami ir besišnekučiuodami prie žvakų ir žibaltinių lempų, praleidome porą valandų. Stasė Tilvikienė, viena iš Narkėliūnaitės seserų gyvenanti su jos Motina, pasakojo, kad tuojau po Naujųjų Metų ir pas juos bus įvesta elektra ir ji pirmąsias pirksianti televizorių. Net keista, galvojau, kad Lietuvoje, vargingoje pirkioje, kalbama apie televizorius ir kitokius moderniškus patogumus.

Laikai ir žmonės tikrai kinta.

Jau buvo visiškai sutėmę, kai šoferio ir kitų raginama išsirengiau atgal į Vilnių. Buvo sunku skirtis. Vėl iš naujo prasidėjo verkšlenimas. Visiems žadėjau greičiausiu laiku juos aplankyti, o Konstancija Narkėliūnaitė sakė, kad ji tikrai pagytytų nuo visokių ligų, jeigu kartu su Salomėja dar kartą pas juos atvykčiau.

Deja, jos jau neteks daugiau pamatyti, nes ji mirė, savo mylimą dukrą Salomėją dar vieną kartą pamačiusi 1963 m. rudenį. Bet aš Konstancijos Narkėliūnaitės niekad nepamiršiu, nes ji tikrai buvo ne eilinė moteris ir ne eilinė Motina.

Sallutė ir Nijolė - abiejų Salomėjos seserų vyriausios dukrelės.

Taip vasarą atrodo Salomėjos Narkėliūnaitės namiškių sodyba, kurioje lankiausi gilioji žiemos metu.

Į Vilnių mūsų šoferis sugrįžo nepaprastai greitai, nežlūrint pūgos ir slidaus kello. Ir šoferio namuose laukė svečiai, turbūt, todėl jįsai taip skubėjo atgal. Buvo beveik dešimtą valandą vakaro, kai atsiradome Onos Gaizutytės-Juodienės bute Vilniuje, ir be galo nusimniau, kad dalis svečių, mūsų nesulaukę, išėjo namo. Vienas iš tų senųjų vilniečių, kurių neradau, o labai norėjau sutikti, buvo Rapolas Mackevičius-Mackonis.

Jįsai, besimokydamas - Vytauto Didžiojo gimnazijoje ir redaguodamas Vilniuje leidžiamą lietuvišką laikraštį, gyvena mano Tėvų namuose Kalvarijų gatvėje.

Tais laikais jįsai labai dažnai būdavo lenkų sulmamas už savo stralpsnius, o mano Mamytė, užsisakiusi vežiką, prisikrovusi krepšį maisto, nuolat vykdavo jį kalėjime lankyti. Tais laikais ir mano Tėvas, grįždamas iš kelsonės iš Amerikos, nuolat lenkų buvo tardomas, nes jle trarinėjo, kad lietuviams atveždavo aukų Vilniaus vadavimo reikalams.

Kai visa tai pergyvenome, man nebuvo nė aštuonerių metų amžiaus, bet tuos įvykius Vilniuje dabar labai ryškiai prisimniau. Todėl baisiai nusimniau, kad Rapolo, kurį mano Motina taip giliai mylėjo, neteko pamatyti šio mano apsilankymo proga Vilniuje. Ogal jįsai nenorėjo susitikti, nes mus rišo ir kitokie prisimnimai... Juozas Tysliava pasakojo, kad Rapolas Mackevičius jį ypač įžūliai puolęs, kai jįsai Vilniuje lankėsi 1927 m. ir ten dalyvavo vietos lietuvių surengtame jo poezijos vakare šv. Mikalojaus parapijos salėje. (Apie tą vakarą, neseniai Vieniūbėje buvo paskelbta ištrauka iš J. Karoso "Kalba Vilniaus akmenys".)

Onutės Gaizutytės-Juodienės bute, grįžus iš Mielagėnų, išskyrus R. Mackonį ir keletą kitų svečių, laukė Vincas Uždavinys, Burokiene (buv. Budrevičiūtė), Juodienės sūnus, dukra Nijolė su savo vyru - gydytoju, buv. Juodvalkytė, taip pat su vyru - gydytoju, Polė Cicėnaitė su broliu ir kt.

Šią mano įspūdžių dalį ruošiant spaudai, prieš porą dienų atėjo laiškas, kuriame Onutė Juodienė, mano Tėvų buv. augintinė, taip pat prisimnė tą neužmirštamą 1963 m. sausio 1 d. vakarą. Savo laiške jį rašo:

"Brangioji Vale,

Kaip nudžlugau, gavusi Tavo laišką. Man buvo labai skaudu, kad po tiekos metų susitikau su taip man mielu ir brangiu žmogumi ir vėl viskas dingo, kaip sapne... Iš Tavęs tegavau vos du laiškus, o aš Tau rašau ir rašau... Tik dabar suprantu, kaip esi užimta ir kaip daug darbo turi. Norėjau susitikti su Narkėliūnaitė ir apie Tave pakalbėti, bet jos negalėjau sugauti. Taip ir liko...

Praėjo Nauji Metai... Buvo užėjęs Vincas Uždavinys su žmona ir Burokiene. Vėl valgėm pončkus, gėrėm kavą ir atsiminėm praeitus Naujus Metus, kuomet Tu buvai mūsų tarpe. Kad taip dažniau pasikartotų... Kaip buvo linksmai Aš tos dienos niekad nepamiršiu, vis prisimenu Tave ir Tavo malonią šypseną. Dažnai iš magnetofono pasiklausome Tavo balsą ir tas dainas, kurias visi kartu dainavome.

Sausio 28 d. šventėm abiejų Nijolų varduves, truputį pabaliavojome, pagėrėm ir pašokom. Vasario 2 d. vaikai buvo nuvažiavę į Dusėtų ežerą žiūrėti arklių lenkrynių. Buvo daug žmonių, tik oras pasitaikė blogas, visą dieną lijo. Pas mus nieko naujo, gyvenam, kaip ir seniau, tame pačiame bute... Iki šiol žiema buvo nešalta, nežinia, kaip bus toliau. Žmonės kalba, kad bus šalta vasara.

Norėčiau žinoti, ką Tau nusiųsi dovanų. Turiu kaimė austas lovatieses ir staltieses. Jeigu nori, tai Tau atsiųsiu, nes aš Jums visiems tiek daug esu skolinga, nežinau kada atsilyginsiu. O gal norėtumėt gintaro karolių? Parašyk viską, aš dėl Tavęs viską padarysiu.

Kalba, kad daug svečių atvažiuos iš Amerikos. Labai laukiame... Gal ir pati su gūnyvi atvažiuos? Visa mano šeima siunčia sveikinimus Tau ir visiems Tavo artimiesiems.

Tavo ONUTĖ "

Svečiuose pas Argentinos lietuvius

Salomėja Narkėliūnaitė

Ligšiol jau buvau apsilankiusi pas įvairių profesijų ir užsiėmimų lietuvius, BALSO bičiulius, bet nebuvo tekę sutikti lietuvių restorano ir baro biznyje.

Rugpjūčio 20 d., malonaus kordobiečio, o kartų ir seno buenosairiečio Pilypo Vaitkevičiaus vežiojami (prisimenate tą jo baltą automobiluką!), mudu su Pranu Ožinsku tvarkėme mano sugrįžimo kelionės reikalus, o kadangi kiek ilgiau užtruko su oro linijomis, tai ji paleidome jo keliais ir buvome sutarę susitikti pas lietuvius valgykloje, esančioje vienoje centrinių gatvių.

Atvažiuojame su taksi ir matome, kad Pilypui toje labai jau užimtoje gatvėje pavyko pastatyti savo automobilį visiškai prie lietuvių restorano. Džiaugėmės abudu už Pilypą, mat, šitame mieste, panašiai kaip ir New Yorke, atrodo, kad kažkas nuostabaus, jei gauti vietos automobiliui pasistatyti.

Buvo kaip tik pietų laikas, Judėjimas lietuvių laikoma-me restorane "Dos Amigos" (Du draugu) buvo didelis. Įstaigų tarnautojai buvo susirinkę priešpiečiauti. Žmonių buvo prisėdę tiek priekiniame kambaryje, kur buvo ir baras, tiek ir užpakaliniame, kur buvo tik valgykla.

Man labai patiko tas jų baras. Žiūrėdama į keliais aukštais išdėliotas bonkas, galvojau sau, kad daugelis mano newyorkiečių bičiulių "laikintų" šitokią gėrimų "biblioteką", ir tik galėjau-ai, kad jų nebuvo kartu su manimi, nes netrukus pradėjome ir tuos gėrimus ragauti.

Savininkai labai nuoširdūs lietuviai. Tuojau vaišina, kviečia į galingą kambarį, nes pirmasis jau buvo žmonių prispaustas kaip kaip statinėje.

Vieta pačiame miesto centre, daug įstaigų tarnautojų čia ateina užkandžiauti, o taip pat ir daug pensininkų čia lankosi, nes netoliese yra Pensininkų Kasa.

Nusifotografavę su savininkais prie baro, pradėdame valgyti. Pradžiai duoda silkų. Skanios, tikros europietiškos, galvoju sau valgydama, ir telraujuosi, iš kur tos silkės juos pasiekia.

— Na gi, čia lenkiškos silkės, — aiškina vienas šeimininkų. Pasirodo, prieš keletą dienų čia atplaukė lenkų laivas, tai jūrininkai aprūpino kai kurias valgyklas Baltijos vandenų silkėmis. Žinoma, tai nėra legalus biznis. Jūrininkai uždirba, ir argentiniečiai gauna pigiau, nei reikėtų mokėti normalia kaina. Naudinga ir pirkėjui.

Silkės buvo tokios geros, kad net apsilaižėme suvalgę. Valgėme jas su bulvėmis, o šalia stovėjo didelė lėkštė su baltos duonos riekėmis. Nelietė jos kiti, neliečiau ir aš, bet po silkės, žiūriu, Pilypas išlaužė minkštimą iš riekės ir juo valo savo šakutę. Klausiu jį, ką jisai daro, o jisai ir aiškina sau ramiausiai:

—Nagi, mes to minkštimo nevalgome, tik pluta Argentinoje laikoma duona, o minkštimo štai, kaip matai, valome šakutę nuo silkės ir jos kvapo.

Pasirodo, ir servetelių jie čia taip jau nepratę var-toti, kaip mes Amerikoje. Ir čia atstoja baltos duonos minkštimas. Man tai labai patiko, o kartų ir atrodė labai juokinga. Mat, kur kraštas, ten papročiai.

Sriuba, kurią jie vadina argentiniešiai "buseca" (anot Pr. Ožinsko, jovalas), padarytą iš įvairių vidurių, man irgi labai patiko. Pirminė kažka panašaus į vokišką "Eintopfgericht", amerikoniškai "Clamchowder" ir pan., bet pasiutiškai pikantiška ir skanu. Po to jau sekė tradicinis "beef". Argentina yra galvijų auginimo kraštas, ir čia nėra bėdos, jei nori gero "steiko". Tų "steikų" per savo viešėjimą tenai aš tiek prisivalgiau, o su juo ir vyno (raudono) prisigėriau!

Lietuviai savininkai mums nepagalbėjo gero steiko, o ir vyno parinko

geresnio nei kitiems. Mums bevalgant, ir patys šeimininkai retkarčiais prisėdavo, nors ir užsiėmę, nes, sakau, tai buvo vidudienis.

Pasikalbėjome su jais, kad ir probėgomis, įvairiais klausimais. Jie domėjosi Amerika, Lietuva ir viskuo, ką žmonės pasaulyje valgo ir ką geria. Buvo labai vaišingai ir, atrodė, kad su troškuliu iš jų neteks išeiti. Numalšino me jį vietoje, o kai jau norėjome atsilyginti jiems už visą pavaišinimą, tai jie ir sako: — Jūs buvote mūsų svečiai!

Ne dėlto, kad mums pinigų būtų trūkę, bet dėl jų nuosirdumo jie man dar labiau patiko. Kviečiau juos prie progos į New Yorką, kad čia jiems galėčiau nors kokteiliuką užfundyti už tas vaišes gražiame jų "Dos Amigos" restorane.

Prieš atsiskirdami, dar nusifotografavome prie jų restorano durų, kurias pamatysite čia pridedamoje nuotraukoje.

Kai jau važiuojame namo ir kalbėjome apie bendrus miesto įspūdžius, aš vėl prisiminiau "Dos Amigos" savininkus Kazį Paulauską ir Alfonsą Degulį, kurie jau arti 20 metų toje pačioje vietoje laiko savo užėgą. Kazys yra kilimo iš Ukmergės, o Alfas iš Utenos, abudu Argentinon atvykę prieš keliasdešimt metų.

(Bus daugiau)

E · BAR "LOS AMIGOS"

Su Pilypu Vaitkevičium ir "Dos Amigos" restorano ir baro savininkais prie jų biznio durų.

LIETUVA NE AKMUO...

Atkelta iš 5 psl.

įdėjo savo darbą, savo protą, savo profesinius sugebėjimus — didelę dalį savo gyvenimo. Kiekvienas savo darbu įsitvirtino šiame gyvenime ir patį gyvenimą suvirtino ir tvirtina toliau. Niekindami tą veiklą ir darbą, kaip daro tam tikra Jūsų "dipukų" grupė, niekina ir tuos padirbusius ir dirbančius žmones, praktiškai — visą lietuvių tautą, gyve-

nančią namie, savo tėvų žemėje.

Taip elgdamiesi, tie Jūsų smarkuoliai pelnosi tik visuotinę antipatiją.

O Lietuvos nėra kitos ir nebus, kaip tik ta, kuri prie Nemuno. Kas jos nemylį, kas nenori matyti ir pasidžiaugti jos puikiais darbais ir laimėjimais, kas jos dargi neapkenčia, kad ji, atseit, tarybinė, tas nemylį jokios

Lietuvos, tik komerciškai spekuliuoja ta "melle".

Mes džiaugiamės ir didžiuojamės laimėjimais savo nacionalinės kultūros, kuri skarbą įvairiomis savo reiškimosi formomis; mes džiaugiamės ir didžiuojamės lieuviais savo mokslininkais, dar jaunais, bet jau toli išgarsėjusiais savo darbais matematikos moksloose, elektrotechnikoje, medicinoje ir kitose mokslų šakose. Mes gėrimės ir didžiuojamės jaunais išmaniais pramonės ekonomikos vadovais, kurie parodo žymius techninius administracinius sugebėjimus. Kada gi jie užaugo? Šitoje dabartinėje Lietuvoje.

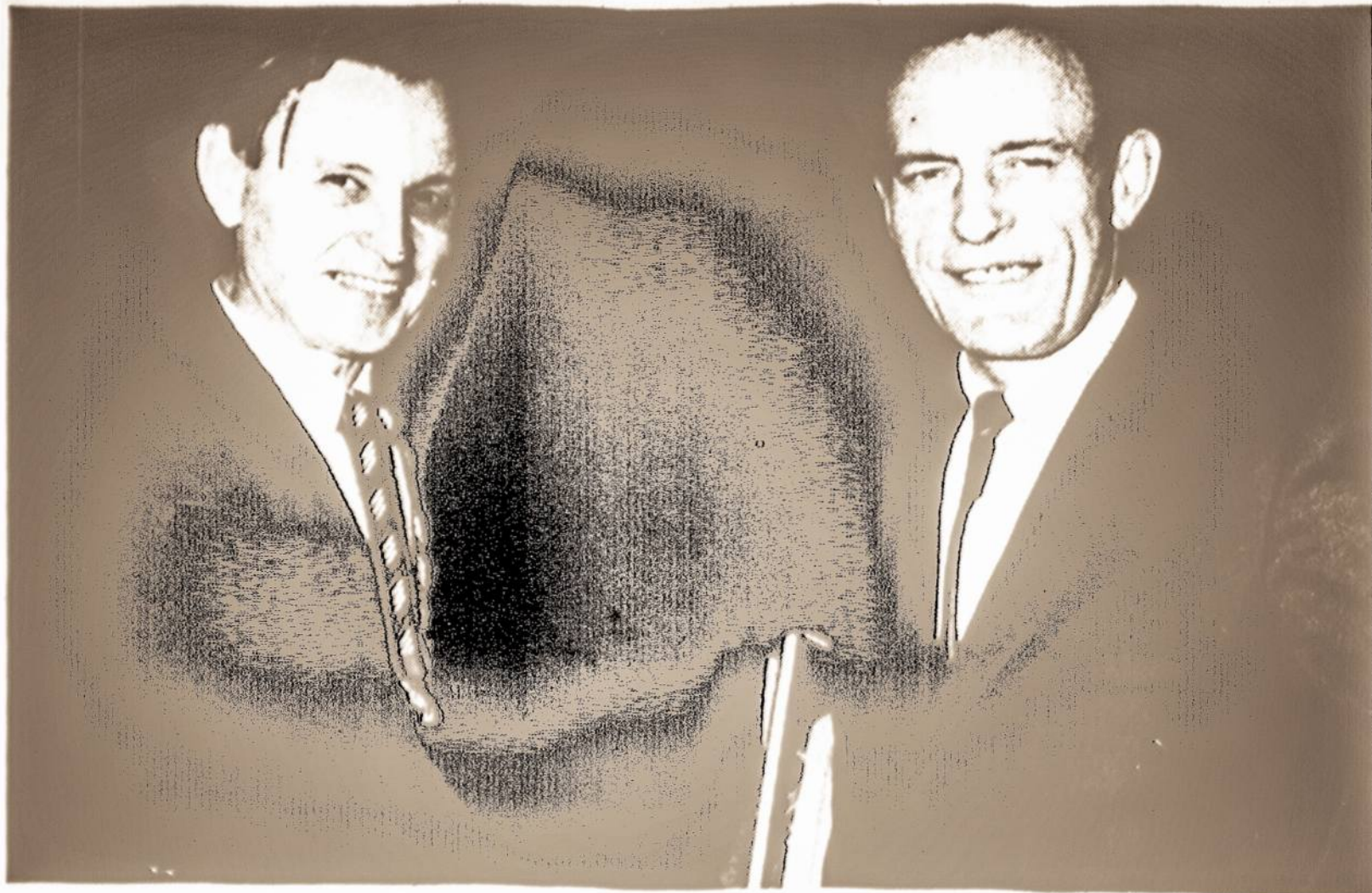
Mes, senieji, kuriems mantant visa tai pasidarė, kurie ir patys nesėdėjo ir nesėdi rankų sudėję, dažnai stebimės džiaugdami: kokią puikią kartą užsiaugino Lietuva per tą paskutinįjį dvidešimtmetį? Kokia tai didelė ta nauja ir jauna galybė, dabar keltanti aukštyn ir varanti pirmyn visą mūsų respublikos, visą lietuvių tautos gyvenimą.

Dar turim savo sunkumų, kurių neslepiame, prieš kuriuos kovojam. Įveikę sunkumus, kurie jau praėityje ir užmiršti, gerai žinome, kad įveiksime ir tuos, kurie dar po kojomis ir ateityje. Ne, Lietuva neliko pamestą pakelėje akmuo ir tegul niekas netvirtina, kad ji turėjo gulėti šalta, nepajudanti, be gyvybės... BUS DAUGIAU

Vilniaus Tiesa didelėmis raidėmis skelbė: "Užtikrinti gerą gyvulių žemėjimą — svarbiausias uždavinys." Taip vadinamuose "kapitalizmo kraštuose" svarbiu uždaviniu laikomas ir užtikrinimas geresnio žemėjimo žmonėms.

Šitokia gėrimų "biblioteka" yra argentiniečio dispozicijoje. Pasirinkimas pralenkia ir amerikietiškus barus. Kartu su Pilypu Vaitkevičium (kairėje) ir baro-restorano savininkais K. Paulausku ir A. Deguliu.

Dailininkas J. Juodis (kairėje), kuris išpuošė Webster Hall sceną Lietuvos nepriklausomybės minėjimo progai kalbasi su dail. Janušu.

Mennen Williams, Valst. Sekr. padėjėjas Afrikos reikalams, Lietuvos nepriklausomybės minėjime sveikinas su jaunuovu Gerulaičiu.

S. Narkėliūnaitės nuotraukos

GERIAUSIAS
INSURANCE ir REAL ESTATE
PATARNAVIMAS PAS
JOHN ORMAN AGENCY
110-04 Jamaica Ave., Richmond Hill, N. Y.
Telefonas: VIRGINIA 6-1809

De Gaulle...

Atkelta is 5 psl.
Stebetojo apzvalga

bendradarbis pasakoja: Rumunijos diktatorius stalinistas Gheorghiu-Dej nepasiduoda Chruščevui ekonominiu baru. Jis ir toliau varo krašto pramonėjimą, pradėtą 1960 metais ir pernai gamybą praplėtusį visu 16-tu nuošimčiu. Buvo norėta Rumunijai užkrauti žaliavų ar pusiau žaliavų gamintojo apynasrį, bet rumunų komunistų viršūnės užsispyrę savo valstybę padaryti pramoninga. Chruščėvas, atrodo, nusileido ir, matyt, apsipranta su faktu, kad Stalino sukurtoji Imperija Rytų Europoje lėtai slysta iš Maskvos vadelių.

Ged. Galva Tėviškės Žiburiuose pastebi Lietuvos pramonėjimą. Sako: Pramonės ugdymas buvo neišvengiamas būnybė (?) Tokiu būdu, pajėgumas žymiai pasokėjo: 1939 m. pramonėje dirbo 33,453, 1961 m. — 197,300. Gamybos prieauglis 1946-1950 m. siekė 36%, 1963 m. — 13%. Inžinierių technikų 1945 m. dirbo 3,800, 1961 m. — 19,700. Ir tai, Lietuva atsilikusi, nes Elta skelbia, iš 1,000 Estijos gyventojų pramonėje dirba 139, Latvijoje 140, o Lietuvoje tik 90. Pramonės centrais Lietuvoje dabar yra Vilnius, Kaunas, Klaipėda, Šiauliai ir Panevėžys, norima jais padaryti ir Alytų, Mariampolę, Plungę, Jurbarką ir Uteną.

Komitetas Lietuvių Dienai New Yorko pasaulinėje parodoje surengti sakosi turįs per 7 mėnesius surinkti \$35,000 aukų. Įsiregistravo atvažiuoti 13,000 choristų, 400 šokėjų.

Bendruomenės organe skelbiama, kad kai kurie iš Lietuvos Vakarų Vokietijon atvykėliai, "negalėdami pripti nei prie vokiečių, nei prie lietuvių, vienas kitas grįžo atgal."

Illinois Technologijos institute diplomus gavo 16 lietuvių inžinierių ir kitų mokslo šakų akademikai. Kažin, ar pasireikš bent vienas mūsų spaudoje ir organizacijose?

Draugas cituoja Laisvąją Lietuvą, paskelbusią, kad "Vienybė splovė tautai į veidą." Mat, įdėjo skaltytojo laišką, priminusį, kad buvo lietuvių, žudžiusių žydus ir komunistus. Prel. Krupavičius Tėviškės Žiburiuose citavo 1943 m. mūsų pagrindžio laikraštį "Laisvę, pareiškusią, kad jau išžudyta 80,000 žydų. Prel. Krupavičius pastebi, kad žudyme dalyvavo ir vokiečių iš visuomenės padugnių atrinkti tipai, aprėdyti lietuviškoms uniformoms. Ar tai šitai "tautai" Vienybė į veidą splovė? Ir — susilaukė karštuolės Laisvosios Lietuvos "gilaus įsijautimo"? Stebėtina, kad Draugas linkęs ginti tokius "tautiečius", kurie sykiu su naciais galabino žydus ir komunistus ir kuriuos dabar gina tasai voldemarininkų biuletėnis.

Šių metų Vasario 16 proga St. Kairys pareiškė: "Linkiu neišsėmamos meilės Lietuvai, nepailstamai dirbti ją išlaisvinti. Nepasiduokime iluzijai, būk mūsų priešas nenugalimas! Iš tikrųjų jis yra silpnas ir gali susmukti mums netikėtai."

Kun. St. Yla iškelia Vinco Krėvės galvojimus apie

tautos likimą laiške kun. Pijui Austrijon 1947 m.: "Matyti, esame Dievui nusidėję, kad išblaškė mūsų tautos sūnus po visus pasaulio kraštus, kaip žydus. Tik žydai tūkstančius metų išliko žydais, o mes? Manau, kad maža tik dalelė, labai nežymi, sugriš į savo kraštą, o kiti ištrips svetimos jūrose, kaip tirpsta čia, Amerikoje. Aš giliausiai tikiu, kad ateis teismo diena visiems galingiesiems, nusidėjusiems ir Dievo ir žmonių įstatymams."

Lietuvon grįžęs buvęs ALTo raštinės vedėjas A. Morkus Vilniaus Tiesoje rašo apie ALTo valdybos vakarienes prieš posėdžius penktadienio vakarais. Jei ir pats Morkus čia pavalygti gaudavo, jo moralinė poza ne kokia, nes net atsilikusios tautelės Afrikoje už svetingą duoną akmeniu neatsimokai Pripažinęs, kad Šimutis, kaip kietas kataliko principų prisilaikytojas, penktadieniais pasninkaudavo, Morkus kiek vėliau, tai pamiršęs, rašo, buk Šimutis valgas kumpi! Reiškia, rašytojas pamiršo, ką tik ką rašė, ir tokiu būdu visas jo rašinys darosi neįtikėtinas. Be abejo, Morkus čia pelno duoną, bet taip uždirbama duonelė kažin ar ne verkia?

* PROF. JUOZAS ŽILEVIČIUS, kuris pastaruoju metu stipriai buvo sunegalavęs su akimis yra netekęs regėjimo. Muzikas Juozas Bertulis rašo, kad profesorius Žilevičiui akyje trūkusį gyslelę ir kraujas užpylęs regėjimo lizdą. Gydytojas ramina, kad tai gali praeiti ir regėjimas vėl atsistaisyti. Muz. Bertulis sako, kad prof. Žilevičiaus jam rašytas laiškas vasario 15 d. buvęs labai sunkiai įskaitomas, nes profesorius rašęs prisilaikydamas linoūtės. Lietuviai muzikai, o su jais ir visi lietuviai linki, kad prof. Žilevičiaus akių sveikata pagerėtų.

LIETUVIAI ADVOKATAI

S. Bredis, Jr.

37 Sheridan Avenue
BROOKLYN 8, N. Y.
Telefonas: APplegate 7-7083

C. A. Voket

(Vokietaitis)
41-40 74th Street
JACKSON HEIGHTS, N. Y.
Telefonas: NEWton 9-6620

GINTARAS

Lietuvų auksas

Kainos nuo \$25.00

Ivairiausios gintarinės dovanos vyrams ir moterims prieinamiausiomis kainomis

AMBER GUILD LTD.

80-19 31st Avenue
JACKSON HEIGHTS, N. Y.
Tel. NA 9-5855

Pasiekama: auto iki 31 Ave., Northern Blvd. IND suway iki Roosevelt Ave. IRT iki 74 St. F. rt Bus iki 31 Avenue.

Sportinės nuotrūpos

EDVARDAS ŠULAITIS

IX-sios žiemos sporto olimpinės žaidynės jau liko praėityje. Apie 70,000 žiūrovų minia, susirinkusi Vasario 9 d. Innsbrucke, žiūrėjo, kaip išblėso olimpinis aukuras, ten degęs nuo sausio 29 d. Ji matė, kaip buvo nuleista olimpinė vėliava, kuri vėl suplevėsuos tik po 4 metų Grenoblyje, Prancūzijoje.

Sportininkų pasirodymai apskaičiuoti metrais, minutėmis, sekundėmis, įvairiais, atžymėti medaliais. Laimėjusieji džiūgauja pasisekimu, kiti nepraranda vilties ateityje iškovoti įlaimingųjų elies.

Daugiausia džiūgavimui galimybių turi Sov. Sąjungos sportininkai, kurie iš Innsbrucko parsivežė net 25 medalius, iš kurių 11 aukso, 8 sidabro, 6 bronzos. Jie šį kartą nučiupo daugiau atžymėjimo ženklų negu prieš 4 metus Amerikoje, kuomet turėjo pasitenkinti 21 medaliu (7 aukso, 5 sidabro, 9 bronzos).

Už tai šį kartą buvo nusikrausti amerikiečiai, kurie kaip tik išpešė 4 medalius mažiau negu 1960 metais. Šį kartą jie turėjo pasitenkinti tik šešiais, iš kurių tik vienas tebuvo auksinis.

Žvelgdami į olimpiadoje dalyvavusių valstybių sąrašą, matome, kad iš 36 valstybių sportininkų tik 11 sugėbėjo pasipuošti aukso. Daugiausia aukso nusinešė Sov. Sąjunga -- 11; po to eina Austrija -- 4, Norvegija -- 3, Suomija -- 3, Vokietija (jungtinė komanda) -- 3, Švedija -- 3, J.A.V., Olandija, Kanada, Anglija po vieną. Bet kokios spalvos metalo medalių sugriebė tik 13 valstybių sportininkai.

Mums yra įdomu, jog aukso medalių laimėjo ir estas -- Ants Antson (atstovavęs Sov. Sąjungą), parodęs

geriausią laiką 1,500 metų greitajame čiuožime.

Olimpiados dėmesio centre buvo rusaitė Lidia Skoblikova, čia iškovojusi net 4 aukso medalius (visus greitajame čiuožime) -- daugiau negu bet kas anksčiau žiemos olimpinėse žaidynėse.

Taip pat svarbus yra ir Sov. Sąjungos laimėjimas ledo rutulyje, kur atstovai iš už Geležinės Uždangos išėjo be pralaimėjimo, įveikę didžiuosius favoritus kanadiečius, čekus ir švedus. Kanada, kuri iki šiolei olimpiadose buvo vieni iš pagrindinių kandidatų į aukso medalius, šį kartą liko IV-je vietoje ir pirmąkart žaidynių istorijoje į namus grįžo be jokių medalių ledo rutulyje.

* CHICAGOS Lituanicos futbolo komanda šalės futbolo pirmenybėse vasario 9 d. patyrė nesmagų pralaimėjimą. Ji gavo pylosūnuo Wikings futbolininkų net 5:1. Po 6 rungtynių Lituanica turi tik 3 taškus ir yra pačioje lentelės pabaigoje (dalinasi IX -- X tą vietą su Atlas komanda). Dabar komandoje žaidžia apie pusė kitataučių žaidėjų, bet ir jie čia nieko gero neparodo.

* CICEROJE išaugo visa eilė pasižymėjusių lietuvių sportininkų. Iš jų mums bene geriausiai yra pažįstamas Talzūnas, buvęs Lietuvos krepšinio rinktinės žaidėjas.

Ir dabar čia yra nemaža gerų krepšininkų. Iš jų plačiau žinomas Mark Zubor, dabar studijuojantis Wisconsin-un-te Madison, Wisc. ir žaidžiantis to universiteto krepšinio rinktinėje. Mokydamasis vid. mokykloje, Zubor buvo patekęs į Chicagos vid. mokyklų "All-

Amerikietė studentė Jean Soubert, laimėjusi 2 medalius (sidabro ir bronzos) IX-je žiemos olimpiadoje Innsbruce.

Star" rinktinę. Jis vieną kartą yra pasirodęs ir lietuvių krepšinio pirmenybėse (žaidė už Chicagos Arą.).

Kitas pasižymėjęs krepšininkas, dabar pasitraukęs iš aktyvaus žaidimo, yra Bob Lukšta. Dar neperseiniai jis žaisdavo Cicero miesto krepšinio rinktinėje jos susitikimuose su Berwyno rinktinė. Taip pat yra pasirodęs profesionalų komandoje, kuri gastrolavo po pasaulį kartu su Harlem Globetrotters krepšinio magikais. Dabar Lukšta treniruoja De Paul-un-to Chicagoje frešmanų krepšinio komandą.

Amerikoje mes pasigendame tarptautinio sporto susitikimų. Tačiau jų čia yra, tik, galima, kad apie juos didžioji spauda nieko neberašo arba mažai rašo, todėl dažnai nežinome, jog čia lankosi svečiai iš užsienio.

Štai, visai neseniai Amerikoje viešėjo Italijos ir Peru valstybinės krepšinio rinktinės. Įdomu, kas iš lietuvių apie tai žinojo ir kiek mūsų žmonių matė juos čia žaidžiant. Apie jų pasirodymus amerikiečių spaudoje beveik nieko nerašyta, o jeigu rašyta, tai tik tiek, kiek apie mažučius mokyklų žaidimus.

PROF. KUDZINOVSKIS DIRBA VILNIUJE

Vilniaus bibliotekose prie rankraščių ir senų knygų dirba Lenkijos Poznanės universiteto baltų filologijos katedros vedėjas prof. Č. Kudzinovskis, lituanistika besidomįs jau daug metų ir pats puikiai kalbąs lietuviškai. Lenkų profesorius atvyko į Vilnių ryšium su spaudai rengiamu lenkų etnografo ir folkloristo Oskaro Kolbergo palikimo lietuviškuoju tomu. Prof. Kudzinovskis tyrinėjo lietuvių kalbos priežastis ir, viešėdamas Vilniuje, savo mokslinėmis išvadomis dalinasi su lietuviams mokslininkais.

Christine ir Marielle Goitschel (Prancūzija), sugriebusios 4 medalius (iš jų 2 aukso) olimpinuose žaidimuose.

Haven Realty

JUOZO ANDRIUŠIO APDRAUDOS ĮSTAIGA

Patarnauja perkant ir parduodant namus, (vairiuose apdraudimo reikaluose, užpildant (Income) taksus.

J. ANDRIUŠIO TRAVEL BUREAU

Parduoda bilietus visomis susiekimo priemonėmis į visas pasaulio vietas. Money Orders.

87-89 JAMAICA AVENUE WOODHAVEN 21, N. Y.
Tel. VI 7-4477 Atidarymas kasdien - 9 v. r. iki 9 v. v.

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIAI!

JUOZAS KAVALIAUSKAS

LICENSED PENNA AND NEW JERSEY
1601 S. SECOND STREET PHILADELPHIA, PA.
Telefonas: DEwey 4-5136

CHARLES J. ROMAN

(RAMANAUSKAS)
1113 MT. VERNON STREET PHILADELPHIA, PA.
Telefonas: POplar 5-4110

STEPHEN AROMISKIS

(ARMAKAUSKAS)
423 METROPOLITAN AVENUE BROOKLYN 11, N. Y.
KOPLYČIA LAIDOTUVĖMS Tel. EVergreen 7-4335

M. P. BALLAS FUNERAL HOME

ALB. BALTRUNAS-BALTON
660 GRAND STREET BROOKLYN, N. Y.
NOTARY PUBLIC Tel. STagg 2-5043

VISI ŠIE LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI ĮŠNUOMOJA AUTOMOBILIUS ĮVAIRIEMS REIKALAMS

JUOZO GARŠVOS LAIDOJIMO ĮSTAIGA

231 Bedford Ave., Brooklyn 11, N. Y.
EVergreen 8-9770

Joseph J. Garszva Anita R. Garszva
Joseph J. Garszva, Jr. John A. Pauley
LICENSED MORTICIANS

Park Florist

Gėlės pristatomos į bet kurias pasaulio vietas.

MATTHEW MAŽEIKA
Savininkas

80-15 JAMAICA AVE. WOODHAVEN 21, N. Y.
Telefonas: Virginia 9-3112

ROBERT F. NARK

Apdraudos AUTO Specialistas
Any car - Any age driver
ALL FORMS OF INSURANCE

26 COURT ST. BROOKLYN, N. Y.
Tel. MAin 4-6400 VA 5-0783

DISCOUNTS TO QUALIFIED APPLICANTS
Mutual Insurance Insure your tomorrow today!

THREE JOES SERVICE STATION, Inc.

85-42 Woodhaven Boulevard Woodhaven, N. Y.

Telefonas: Virginia 6-9683

Mennen Williams, Amerikos Valstybės Departamento Sekretoriaus padėjėjas Afrikos tautų reikalams, atvykęs į Lietuvos Nepriklausomybės minėjimą New Yorke, atsidūrė tarp lietuvių. Iš kairės – Antanas Varnas, kuris vadovauja New Yorke lietuvių demokratams, Mennen Williams, V. Tysliavienė, Mildred Mitchell, Marija Varnienė ir A. Kazickienė. Toliau matomas Charles Merker.

S. Narkėllūnaltės nuotrauka

* B. PIVARONIENĖ, SLA sekretorė, išsluntinėjo visoms SLA kuopoms reikalingą medžiagą SLA Pildomosios Tarybos rinkimams praveisti. Ji nurodė, kad dabartiniu metu rinkimai turi būti atlikti per vieną mėnesį – nuo kovo 1 dienos iki kovo 31 d. Kitu laiku vykdomi rinkimai nebus pripažinti teisėtais. B. Pivaronienė ragina visas kuopas šiuose SLA rinkimuose dalyvauti, kad nariai galėtų pasinaudoti savo viena svarbiausių teisių – išrinkti jau nominuotus veikėjus į SLA vadovybę.

* MARIJONA KIŽYTĖ, Lietuvos Informacijos Centro direktorė, buvo nvykusi į Washingtoną Lietuvos Nepriklausomybės sukaktį paminėti. Ji dalyvavo priėmime, kuris įvyko Lietuvos Pasiuntinybėje Washingtone.

* J. BLEKAITIS iš "Voice of America" kolektyvo dalyvavo Vasario 16 minėjime New Yorke ir ta proga aplankė savo gimines Brooklyne.

Mennen Williams ir Pegina Budrienė (Lietuvos Konsulo J. Budrio žmona) Vasario 16 minėjime New Yorke.

S. Narkėllūnaltės nuotrauka

VIENYBĖ KVIĘČIA

visus mūsų Lietuvos laisvinimo veiksnius,
lietuviškų laikraščių redaktorius ar jų
atstovus pamatyti V. Tysliavienės filmą

"ŽIEMA LIETUVOJE"

Šeštadienį, vasario 29 d., 5 valandą.

VIENYBĖS PATALPOSE, 192 Highland Boulevard, Brooklyne.

Filmą kviečiami pamatyti visi, kurie, jo nematę ir jo įkalbėto teksto negirdėję, skelbia, jog tai "sovietinė propaganda".

Jeigu filmas "Žiema Lietuvoje" mūsų veiksnius, diplomatus ar laikraštinių "užliūliuos" ir jų jausmus suminkštins Lietuvos okupanto atžvilgiu, kaip kai kurie skelbia, tai tą filmą padėsime į archyvą ir jo daugiau viešai neberodysime.

Bet mes įsitikinę, kad filmas "Žiema Lietuvoje" bus visiems labai naudingas jų tolimesnėje veikloje už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę.

KVIĘČIA REDAKCIJA

Chorai Pasaulinėje parodoje

Pasaulinės Parodos Lietuvos Dienoje dalyvaujančių chorų skalčius auga. Be ankščiau skelbtųjų, Lietuvos Dienoje dalyvauti dar užsiregistravo Los Angeles, Cal., šv. Kazimiero lietuvių par. choras, vad. komp. Br. Budriūno, ir Pittstono, Pa., šv. Kazimiero lietuvių par. choras, vad. Br. Voverio.

Šiuo metu Pasaulinės Parodos Lietuvos Dienoje dalyvauti jau yra užsiregistravusių 39 chorai su virš 1400 dainininkų. Šiems visiems chorams yra išsluntinėta dainų repertuaras, Chorai,

kurie dar iki šiol nėra prisiuntę chorų nuotraukų bei kitų reikalaujamų žinių,

prašomi nedelsiant tai padaryti.

STEPONUI KARVELIUI MIRUS,

jo žmonai Alice ir giminiams

gilia užuojautą reiškia

ANTANAS VIKRIKAS